LAHOLMS TIDNING

N:R 298. ÅRG. 20. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm LÖRDAGEN DEN 23 DECEMBER 1950 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 12 öre.

PRISUPPGÖRELSEN:

160 milj. för ökade löner, full ersättning för räntor

STOCKHOLM. (TT)

Enligt prisuppgörelsen mellan jordbruksnämnden och jordbrukets förhandlingsdelegerade får jordbruket 160 milj. kr i kompensation för ökade löner samt full ersättning för räntekostnaderna. Uppgörelser avser tiden 1 januari—31 augusti. Uppgörelsen godkändes i fredagens konselj.

Ungefär halva mjölkpristillägget, halva margarintillägget för konsumtionsmjölk, körlinjebidraget m. m. tas bort. Fläsksubventionen har försvunnit redan tidigare. Alla dessa indragna subventioner betyder sammanlagt ungefär 105 milj. kr årligen. Då emellertid också devalveringssubventionerna på ost och havregryn, vilka kostat cirka 20 milj. kr pr år, dras in blir det 145 milj. kr kvar i subventioner för helt år, och av denna summa kommer ungefär 2/3 på mjölken.

Uppgörelsen baserar sig på den i höst omräknade jordbrukskalkylen, vilken utvisade ett överskott på cirka 37 milj. kr. Att man följer denna kalkyl i stället för normalkalkylen från i våras betyder att man gör ett avsteg från den s. k. 4-procentsregeln. Denna kommer emellertid åter att tillämpas fr. o. m. regleringsåret 1951—52. De 37 miljonerna skall nu inte utjämnas, då man beräknar att de behövs för att täcka jordbrukets kostnadsökningar (utom lönehöjningar inom jordbruket).

Kompensationen på 160 milj. kr fördelar sig med cirka 54 milj. på mejerimjölken, 16 milj. på mjölk som säljs utanför mejerierna, 59 milj. på kött och fläsk (prishöjningen på hudar inberäknad) och 12 milj. på en ökning av producentpriset på ägg och genom prishöjninar på ull och matpotatis. En del av jordbrukets inkomstförbättringar har tagits ut i förskott genom redan höjda priser på kött, fläsk och hudar. Sammanlagda värdet av förskotten och lagerökningarna beräknas till 22 milj. kr. Summan av alla dessa poster blir 163 milj. kr, men härifrån avgår 3 milj. kr för de slopade körlinjebidragen.

Kompensationen till jordbruket och subventionernas borttagande medför givetvis höjda marknadspriser på jordbruksprodukter. Härtill kommer en del marginalhöjningar för handeln. I partihandeln blir det följande höjningar: Mjölken 3½ öre per liter, tjocka grädden 40 öre och den tunna 10 öre, osten 50 öre per kg samt smöret och margarinet 75 öre. Köttpriserna stiger med i genomsnitt 20 öre och fläskpriset med 10 öre per kg över den s. k. basprisnivån. Prishöjningarna kommer emellertid endast delvis producenterna till godo. På standardmjölken får de 1,69 öre per liter och på den tjocka och tunna grädden resp. 23,7 och 4,6 öre, på den helfeta osten 17,3 öre pr kg och på den halvfeta 7,4 öre samt på smöret 41,7 öre. Resten av prishöjningarna beror på de slopade subventionerna.

Jordbrukets förhandlingsdelegation har uttalat en bestämd förhoppning om att den allmänna uppgången i lönenivån skall förete samma moderation, som nu iakttagits för jordbrukets vidkommande.

— Från jordbrukets sida har vi begärt och erhållit täckning för den kostnadsökning, som uppstår under de återstående åtta månaderna av innevarande produktionsår genom höjda löner för jordbrukets arbetskraft, framhåller riksdagsman Sam. B. Norup, ordförande i jordbrukets förhandlingsdelegation. Inkomstökningarna beräknas till 160 milj. kr. Räntekostnaderna är beräknade på hela det i jordbruket investerade kapitalet enligt den i oktober omräknade kalkylen.

Jordbruket har anledning att vara tillfredsställda med att viss del av subventionerna på livsmedel avvecklas och även med att en del bibehålles, fortsätter hr Norup. Om subventionerna avvecklats helt skulle det ha inneburit produktionsprisstegringar, som kunde medföra minskad konsumtion, särskilt beträffande mejeriprodukter, och svårigheter att få avsättning för det då uppkommande ökade överskottet.

Av den prishöjning på 75 öre per kg, som företas på partipriset på smör, går 33,3 öre per kg till att täcka subventionsbortfallet och 41,7 öre per kg till jordbruket, motsvarande c:a 1,8 öre per kg mjölk. Att jordbruket hållit på samma öreshöjning på margarin som på smör är helt naturligt. En ökad spänning mellan smör och margarin skulle kunnat medföra minskad konsumtion av smör.

"Hittebarnets" mor fick fem mån. villkorligt

MALMÖ (TT).

Den kvinna som i septemer i år lade ut sitt några dagar gamla barn i en plantering och som sedan hittades av en polisman, dömdes på fredagen till fem månaders fängelse, villkorlig dom med tre års prövotid men skall ej stå under övervakning. Rätten ansåg svaranden överbevisad om att hon gjort sig skyldig till försök till barnamord men förklarade att omständigheterna var synnerligen förmildrande.

Under rättegången framkom inga nya omständigheter av vikt rörande händelseförloppet. Åklagaren yrkade ansvar för försök till barnamord. Modern erkände de faktiska uppgifterna i samband med utläggandet av barnet men bestred, att det varit hennes avsikt att det skulle dö. Detta framgick också av det förut omtalade brevet till malmökriminalen, vilket lästes upp inför rätten. Under åklagarens redogörelse för bakgrunden till det förtvivlade steget, vilken nämndemännen åhörde djupt gripna, brast kvinnan flera gånger i gråt.

USA öppnar åter sina portar för invandring?

MINNEAPOLIS (TT — Reuter)

USA bör släppa in 50 miljoner emigranter från Asien och Europa under de närmaste tio åren anser kanslern vid Syracuse-universitetet William Tolley.

En ny immigrationsvåg är svaret på Amerikas arbetskrafts- och försvarsproblem, anser Tolley. I ett tal i Minnesota-universitetet framhöll han att det endast finns 150 miljoner amerikaner jämfört med 200 miljoner ryssar och — 400 miljoner kineser. Strategerna i Washington grubblar över hur våra begränsade manskapsresurser bäst skall användas. Låt oss öppna dörrarna för 10 miljoner människor från Indien och Pakistan, 10 miljoner från Japan 10 miljoner från Kina och 20 miljoner från Europa och andra delar av världen, där det finns människor som svälter och är förtryckta, som fruktar och som längtar liksom våra förfäder längtade efter större frihet och större möjligheter, sade Tolley.

Vysjinskij reser

Sovjets utrikesminister Vysjinskij (t. h.) får lyckönskningar på resan av sin landsman, FN-delegaten Malik med maka, då han lämnade New York efter att ha avfyrat en sista salva mot Förenta staterna, som han betecknade som "fredens fiender".

Dewey benådade:

Hallberg o. Jansson slipper dö i 'stolen'

NEW YORK (TT — Reuter)

De båda dödsdömda svenskarna Sven Hallberg och Gunnar Jansson benådades på fredagen av guvernör Dewey, som förvandlade domen till livstids straffarbete. Ocständigheterna i målet ger vid handen, framhöll guvernören, att den kinesiske tvättinrättningsägaren dödades oavsiktligt. Avkortning av livstidsstraff är ytterst ovanligt i sådana benådningsfall.

Mordet för vilket de båda svenskarna dömdes till döden ägde rum den 6 januari 1949. Den 34-årige Jansson, som är från Malmö, greps tämligen snart och den 26 mars tog polisen den 36-årige varbergsbon Sven Hallberg.

De båda svenskarna erkände att de tillsammans med Hallbergs väninna halvblodskinesiskan Emilia Westgate hade "överfallit" tvättinrättningsinnehavaren Lee Wong för att råna honom. De strypte honom först och sparkade honom sedan, varpå de försvann med så mycket pengar som de kunde hitta. Ytterligare en svensk som ursprungligen tillsammans med Hallberg planerat att råna kinesen togs av polisen men räddade sig genom att ställa sig till förfogande som kronvittne, Den 51-åriga Emilia Westgate uppträdde som åklagarvittne och utpekade Hallberg, som hon sammanlevat med i 6—7 år, som initiativtagare. Själv dömdes hon som delaktig till mordet till straffarbete i minst 10 och högst 20 år.

Efter en långvarig rättegång dömdes Hallberg och Jansson den 9 december 1949 skyldiga till mord av första graden och den 23 januari i år dömdes de till avrättning i elektriska stolen. Domen fastställdes den 30 november av staten New Yorks apellationsdomstol.

Vi hänvisar till intervju med Hallbergs moder inne i tidningen.

Tågförseningar av jultrafiken

GÖTEBORG (TT).

På fredagen blev det en hel del förseningar på de långgående tågen både på västra stambanan och västkustbanan. Den avgående trafiken har i allmänhet gått utan mankemang, men på grund av den stora resandefrekvensen har de ordinarie uppehållen inte räckt till utan förseningar har uppstått ute på linjerna undan för undan och snälltågen har ofta kommit en halvtimme eller en timme efter ordinarie tid.

HELSINGFORS: Strejken bland järnvägsarbetarna som utlysts till den 25 dennes har förbjudits av socialministeriet, som samtidigt tillsatt en kommitté för att medla i tvisten. Jultrafiken kommer sålunda att fortgå planenligt.

Koreafred endast på Kinas villkor!

PEKING (TT — Reuter).

Kommunisterna har nu officiellt avvisat FN-resolutionen om eld upphör i Korea.

I ett tal i pekingradion på fredagen betecknade utrikesminister Chou En-Lai tremannautskottet och dess förslag som olagligt därför att den kinesiska FN-delegaten inte hade medverkat vid deras tillkomst.

Det kinesiska folket önskar livligt att koreafrågan skall lösas på fredlig väg, sade han, men en sådan lösning kan endast ske på de villkor Kina uppställt. Dessa är att de främmande trupperna dras tillbaka från Korea, att sjunde amerikanska flottan lämnar formosavattnen och att Kina får inträde i FN. Så länge villkoren inte har uppfyllts till punkt och pricka kan Kina inte gå med på något förslag om eld upphör. Det kan inte heller bli någon verklig fred så länge de främmande angriparna är kvar i Korea.

Chou En-Lai frågade retoriskt varför eldupphörresolutionen inte hade antagits när de amerikanska styrkorna gick över 28:e breddgraden i stället för nu, när de tillfogas det ena blodiga nederlaget efter det andra. Skälet är, svarade han själv, att angriparna vill ha ett andrum så att de kan förbereda nya angrepp.

Pekingradion meddelade tidigare att hela Kina protesterar mot eldupphörförslaget som strider mot de kinesiska och koreanska folkens intressen.

Tremannautskottet avvaktar ett direkt svar från Peking innan det fattar något beslut. Utskottet har ännu inte fått något svar på sina två hänvändelser till Kina. Utrikesminister Chou En-Lais av pekingradion återgivna tal betraktas inte som ett officiellt avslag på eldupphörresolutionen.

WASHINGTON: USA står nu betydligt bättre berett ur produktionssynpunkt än före det andra världskriget, framhåller den nye chefen för försvarsmobiliseringen Wilson. Han förutspådde att produktionen nästa år kommer att bli mellan 50 och 100 procent högre än under "det första stora året" efter Pearl Harbor.

OSLO: Omkring 19,000 nya lägenheter har byggts i Norge i år. Det är 3,000 mer än man vid årets början beräknade med att kunna färdigställa.

Siamesiska tvillingar hos jämtlandsko

ÖSTERSUND (TT)

Siamesiska tvillingar hos en ko har konstaterats på lantbrukare Karl Johanssons gård i Dillne, Oviken. Då kon ej kunde förlösas på naturlig väg, tillkallades veterinär, men djuret måste slaktas. Det visade sig, att hon bar på två fullt utvecklade kalvar, som var sammanväxta vid bröstbenet.

Enligt vad veterinären berättar är sådana sammanväxta enäggstvillingar en ganska sällsynt företeelse.

Barnmorskor åtalas för förväxlingen av nyfödda

STOCKHOLM. (TT)

Förväxlingen av de nyfödda flickebarnen på Oskarshamns lasarett, då en gift moder fick en ogift kvinnas barn, kommer möjligen att medföra åtal för två barnmorskor, vilka befunnits delaktiga i förseelsen. Åtalsfrågan avgöres av landsfogden i länet, till vilken medicinalstyrelsen på fredagen överlämnat handlingarna i ärendet.

Det har av utredningen framgått, att då de båda barnen, av vilka det ena var ljust och det andra mörkt, låg i samma couveuse, ville den gifta familjen se sitt barn. En 23-årig barnmorska hämtade då den mörkhåriga flickan, som bar samma nummerbricka som modern. Vid tillfället var även den ogifta kvinnan närvarande. Det uppstod emellertid bland de närvarande tvivelsmål om inte en förväxling av barnen skett.

Barnmorskan tillkallade därför en 64-årig kollega, som biträtt vid förlossningen av den ogiftas barn. Denna förklarade bestämt, att det ljusa barnet var familjens barn och det mörka den ogiftas. Denna förklaring gav hon, så vitt utredningen visar, utan närmare undersökning av verkliga förhållandet och trots att nummerbrickorna visade motsatsen.

Den yngre barnmorskan syns därefter ha bytt nummerbrickor på barnen. Huruvida detta skedde på tillsägelse av kollegan eller endast på grund av dennas bestämda uttalande om barnens identitet har medicinalstyrelsen inte kunnat klarlägga.

Medicinalstyrelsen har funnit, att den äldre barnmorskan genom sin bestämda, men lösligt grundade förklaring om barnens identitet gjort sig skyldig till tjänstefel. Likaså måste den unga barnmorskan genom sitt förfarande ha ådragit sig ansvar för tjänstefel av inte ringa beskaffenhet. Med hänsyn härtill och till de vidgade möjligheter till ett mera fullständigt klarläggande av saken, som ett domstolsförfarande erbjuder, talar enligt medicinalstyrelsen omständigheterna närmast för åtal mot de båda barnmorskorna. Styrelsen vill dock inte påskynda åtal. Därest sådant inte kommer till stånd, skall handlingarna återställas till styrelsen för slutlig prövning av saken i disciplinär väg.

Julmirakel i England:

Spöket spolade toaletter, gästerna flydde i skräck

LONDON (TT — Reuter)

Julen är högsäsong för Englands spöken och på många ställen väntar man på gengångarna som kära bekanta. De förekommer mest i gamla prästgårdar men också en del privata hem och hotell väntar julgäster från andra sidan.

I prästgården i Yattndon i Berkshire brukar en svartklädd kvinna som mist huvudet för två hundra år sedan, visa sig. Hon tycker om glada julfester och brukar materialisera sig mellan det gamla köket och tjänarnas rum.

Prästgården i Southfleet, en plats i Kent, har ett nunnespöke som visar sig i ett rum som bebotts av munk. En biskop försökte läsa bort henne för 70 år sedan, men hon är lika verksam som någonsin. Prästgården i Borley i Essex får inte besök bara på jularna utan året runt av en lång flicka i vitt med en tunn slöja.

Varje julafton samlas en liten grupp spökjägare i det månghundraåriga Bruce Castle i Tottenham i norra London för att se lady Coleraine, som för 250 år sedan hoppade ut från klocktornet, där hon inspärrats av sin svartsjuke man. Hennes ankomst brukar föregås med ett ovädersn som kommer en att tro att hon skramlar med en gammal järnsäng, säger ögonvittnen.

I Ely i Cambrideshire spökar en gammal munk, som inte fått ro i sin grav för att han för 700 år sedan underlät att varna sina grannar för en översvämning som krävde många liv.

Ett hotell i Leicester har ett av de allra originellaste spökena. Under en julfest för tre år sedan flög hattar och rockar av sina hängare, nycklar flög ur nyckelhålen och toaletterna spolades av osynliga händer. Det var som om en osynlig galning hade varit lös säger ägaren. Många av de närvarande flydde hals över huvud.

LONDON: Ett halsband av opaler och diamanter har testamenterats av änkemarkisinnan av Milford Haven till hennes tre barn earl Mountbatten, drottning Louise av Sverige och prinsessan Alice av Grekland. Den övriga kvarlåtenskapen på c:a 30,000 pund går till de tre barnen samt en sonson.

OSLO: Den norska Europahjälpen anslog på fredagen en halv miljon kr till inköp av livsmedel till Jugoslavien. Exporttillstånden är klara och matvarorna skall sändas under loppet av januari.

Det stora ögonblicket

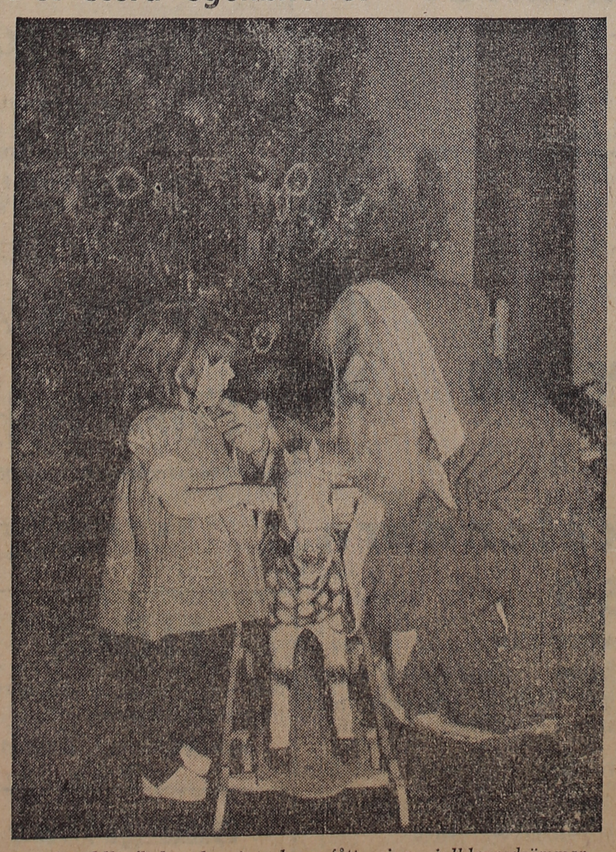

Den här lilla flickan har inte bara fått sina julklappsdrömmar uppfyllda, hon har också fått en pratstund med jultomten själv, som tog henne under hakan och sa, att hon skulle vara snäll nästa år också... Annars kommer jag inte igen, sa han...

Kolbristen svårartad men ingen bränslekris

HÄLSINGBORG (TT)

Även om importen blir mera begränsad än vi hoppas är läget dock ingalunda katastrofalt förklarar handelsminister Ericson i ett uttalande för Sk. Soc.-Dem. om vår bränsleförsörjning.

Enligt handelsavtalet får vi 500,000 ton kol från England men ingen koks. Särskilt beträffande koksen är detta en stor besvikelse. Vår bränsleimport från Västtyskland blir inte heller av den storleksordning som vi tidigare kalkylerat med. Jag hoppas emellertid att importen från Polen skall bli något bättre, men även från detta land blir koksimporten ganska ringa.

Det är således koksförsörjningen som inger de största bekymren. Jag tror dock att vi med en smula återhållsamhet i förbrukningen skall klara oss genom svårigheterna. Det finns i varje fall ingen anledning att vidta några drastiska åtgärder understryker statsrådet, som emellertid bekräftar uppgifterna om att koksransoneringen ännu en tid torde få behållas.

— Vi vill gärna öka kolbrytningen, men kan tyvärr inte realisera detta på grund av brist på arbetskraft, upplyser överingenjör Smedberg i Höganäs. Underskottet på arbetskraft är f. n. cirka 300 man. Den försämring som inträtt ifråga om bränslesituationen kommer även att påverka förhållandena för förbrukare av Höganäskol. Vi använder f. n. mera kol vid våra egna fabriker än vi gjort tidigare och då vi på grund av arbetskraftsbrist inte har utsikter att kunna öka koplroduktionen nödgas vi göra vissa inskränkningar i försäljningen.

Tempelelefanten greps av raseri vräkte ner hus

TRICHUR, Sydindien (TT — Reuter)

En sårad tempelelefant fick ett raserianfall och gick till anfall mot sin skötare. Bägge trampades till döds, varefter elefanten löpte amok genom stadens gator, vräkte omkull hyddor, slog sönder grindar och staket och slet upp träd med rötterna. Till slut måste man skjuta den men det behövdes tolv skott innan elefanten definitivt sattes ur stridbart skick.

Vädret

Landdistrikt: Svag till måttlig, vid sydkusten frisk ostlig vind. Mulet och här och var tidvis lätt snöfall eller underkylt regn. Oförändrad temperatur eller något kallare.

Utsikter för julafton, juldagen och annandagen: Ostliga vindar Tidvis snöfall, huvudsakligen i södra Götaland, dock i allmänhet i obetydlig mängd. Kallare, i inlandet småningom några köldgrader.

Sjödistrikt: God till styv bris mellan ost och nordost. Måttlig eller god sikt men tidvis lätt snöfall, eller underkylt regn.

Dödsfall

Min kära maka
och vår moder

Viktorina Persson

har i dag stilla insomnat i sitt 67:de levnadsår, djupt sörjd av mig, barn, barnbarn, släkt och många vänner.

Köpinge den 23 dec. 1950

KARL PERSSON
Verner o. Kerstin
Birgit o. Torsten
Greta o. Per
Anna o. Knut
Ragnhild o. Sven
Barnbarnen.

Mor, kära mor, o vårt hjärta,
Är så fullt av tack till dig,
Vi som inte kunde fatta,
Hur det var att mista dig.
Herren giver många gåvor,
Här på jorden omigen,
Men han giver blott en moder,
Henne får vi ej igen.

Min älskade make och
vår käre Far

Karl Georg

har lämnat oss i dag i sitt 37:e levnadsår, djupt sörjd och saknad och i tacksamt minne bevarad av oss, far, syster, släkt och vänner

Växtorp den 21/12 1950.

BIRGIT KARLSSON
Gerd, Bengt, Inger.

Sv. ps. 355.

Min älskade make och
vår käre far,
morfar o. farfar

Ludvig Johansson

har i dag stilla avlidit i sitt 87:de levnadsår, djupt sörjd och i tacksamt minne bevarad av oss alla.

Edenberga den 22/12 1950

IDA JOHANSSON
Barn och barnbarn.

Ps. 297 v. 3.

För all visad vänlighet vid
min käre make, vår fader

Elof Eliassons

bortgång, för alla vackra blommor, tal och sång vid hans bår få vi frambära vårt varma tack.

Skogsgård d. 21 dec. 1950.

ALMA ELIASSON
Barnen.

SORG-
HATTAR och SLÖJOR
i ett förnämt och värdigt utförande
EKWALLS EFTR.
Asta Söderberg
Tel. 566 Laholm

Andréns
Begravningsbyrå
KISTOR och SVEPNINGAR alla prislägen. **Allt ombesörjes**
Stortorget, Laholm. Tel. 69.
Sommarbostad Mellbystrand
Tel. 69.

Sigfr. E. Anderssons
Begravningsbyrå
Gamlebygatan, Laholm.
Kistor, Svepningar
till platsens billigaste priser.
Allt ombesörjes. Tel. 175.

Folkets Hus, Hishult

Annandag jul anordnas årets stora julbal med början kl. 7 em. Musik av **Curt Erlings 5-mannaorkester.**

Alla välkomna!

Styrelsen.

SOLBACKEN

Edenberga

DANS Annandag jul kl. 19—23.
Harmonys orkester med **Brita Portinsson** som refrängsångerska.

JULBAL

FOLKETS PARK, MARKARYD

Annandag jul kl.19—23 **DANS** efter **Binger Sjödhins sextett**

Sällskapet Laholms Jultomtar

anordnar för **50:de gången** sin traditionella julbal å Stadshotellet, Laholm, torsdagen den 28 dec. 1950.

Program:
Kl. 16.00 Julfest för barnen.
„ 19.00 Supén serveras.
„ 20.00—00.30 Dans. Ramblings orkester.
„ 22.00 (omkr.) Skämtsam underhållning.
Smoking eller mörk kostym.

Gammaldansens Vänner, Laholm

Samkväm torsdagen den 28 d:s kl. 19.30 i Lagagården.

Gamla och nya medlemmar hälsas välkomna.

MÄSTOCKA

JULBAL Tredjedag jul kl. 7—11
Musik av **Kupols femmannaorkester.**
ALLA VÄLKOMNA!

BUSS avgår från Ränte kl. 6.30, Gashult 6.45, Kornhult 7.00, Porsabygget 7.10.

JULFEST

Välkomna till **Veinge SLU-avdelnings** traditionella
JULFEST i VINGSLÄTT
Annandag Jul kl. 19.

Höks härads Lucia framträder kl. 20 och bjuder samtliga på kaffe. Sedan trådes långdansen till tonerna av **Hugos orkester.**

Samtliga bondeorganisationer inbjudas.

Kommitterade.

JULFEST

anordnas av Skottorps SLU-avd. i bygdegården torsdagen den 28 dec. kl. 18.30. Program: Dans kring granen under en timma, teater av avd:s amatörer, musik av Hugos orkester.

Alla medlemmar i SLKF, BF o. SLU hälsas välkomna.

Styrelsen.

Stadshotellet

NYÅRS-BAL

Supébiljetter i kassan.
Tel. 11 Laholm.
OBS.! Stängt julafton och juldagen.

För vad skattar vem ?

Den frågan får Ni besvarad i

Taxeringskalendern 1950

för **HALLANDS LÄN**

upptagande å 304 sidor c:a 25.000 inkomsttagare under år 1949 (äkta makans inkomst särskilt angiven) med 6.000 kr. inkomst och därutöver.

Pris Kr. 5:-

Utgiven av HALLANDSPOSTEN. — Uppgifterna lämnade av tjänstemän vid länsstyrelsen.

Kalendern säljes i Halmstad å Hallandspostens expedition, stadens boklådor, cigarr- & pappersaffärer m. fl. Säljes dessutom i Laholm, Falkenberg, Varberg, Kungsbacka m. fl. platser i ett flertal affärer.

Växtorp

Anbud infordras

å städning och eldning i distriktets skolor under 1951, å leverans av såväl löv- som barrved, levererade vid resp. skolor senast den 25 febr. 1951, å sågning och huggning av veden under mars mån. 1951, samt å leverans av torv till samtl. skolor.

Anbuden, ställda till skolstyrelsen, skola vara undertecknad tillhanda senast den 2 jan. 1951.

Överlärare
STEN DANIELSSON,
Yllevad.

Hishult

I. O. G. T. har **JULFEST** i **Folkets hus onsdagen den 27 december kl. 19.**

Buss med ungdomar från Laholm gästar.

Julklappar för minst 1:50 medtagas.

Våxtorp

Kommunalfullmäktige sammanträder i kommunalrummet fredagen den 29 dec. 1950 kl. 19.00.

Ordföranden.

Anbud å mjölktransport

Köpinge Mejeriförening infordrar härmed anbud å mjölktransporter för tiden den 1 febr. 1951—31 jan. 1952.

Körplaner och övriga bestämmelser kunna erhållas hos mejeriföreståndaren Tel. 31 Laholm.

Skriftliga förseglade anbud märkta "anbud på mjölktransport" skola vara inkomna senast den 9 jan. 1951 till Köpinge Mejeriförening, Laholm.

Fri prövningsrätt förbehålles.

Styrelsen.

Hishult

Hishults sockens å kommunalstämma röstberättigade medlemmar kallas till kommunalstämma i Hishults kommunalrum söndagen den 31 dec. 1950 kl. 12 midd. för val av ordf. i kommunalstämma.

Efter stämman utses ombud i Hallands skogsägareförening och provmjölkningsringen.

Stämmans ordf.

Veinge Jordbrukskassa

hålles öppen under nästa vecka endast torsdag kl. 10—12.

Styrelsen.

Nyinköpt, mindre

Fargalt

står till tjänstgöring hos **Gottfrid Nilsson, Pershult. Tel. 10 Tureby.**

Traditionella annandag

boxningar

i LAGAGÅRDEN.

Bland matcherna märkes:

UNO VILHELMSSON LBS—EDDIE ANDERSSON, Trelleborg.

ALLAN BENGTSSON FBS—OLLE EEK, Värnamo.

10 matcher.

Biljettkassan öppnas kl. 12.

LAHOLMS BOXNINGSSÄLLSKAP.

Tillkännagivande

Sedan vi numera övertagit den av f. d. länsassessorn Axel Magnusson sedan år 1925 bedrivna firman Halmstads Juridiska Byrå, Axel Magnusson, ha vi härmed äran meddela, att rörelsen fr. o. m. den 2 januari 1951 kommer att av oss fortsättas under firma

HALMSTADS JURIDISKA BYRÅ
Augustsson & Sonnevi

Byråns adress är **Klammerdammsgatan 1** och **tel. 2099.** Kontoret hålles öppet vardagar kl. 9—18, lörd. kl. 9—13.

Halmstad i december 1950.

Thorsten Augustsson jur. kand. — **Åke Sonnevi** jur. kand.

Stängt

Julafton fr. kl. 15 till Annandag jul kl. 10.

IC BILÄGARNAS INKÖPSFÖRENING
LAHOLM.

Båstadsortens Kreditförening

u. p. a.
tillämpar fr o. m. den 1 januari 1951 följande ränte satser:

INLÅNING:	
Kapitalräkning	3¼ %
Sparkasseräkning	3 %
Löpande räkning	1 %
UTLÅNING:	
Inteckningslån	3½—4 %
Borgenslån	4½ %
Växlar	3½—4½ %
Omsättningsväxlar	5 %

God Jul och Gott Nytt År

tillönskas ärade kunder och vänner

Sydhallands Cementvarufabrik

God Jul och Gott Nytt År

tillönskas ärade kunder och vänner

Olssons Frisérsalong
VÄXTORP.

God Jul och Gott Nytt År

tillönskas ärade kunder.

MARKARYDS FISKAFFÄR
Tel. 126 Markaryd Tel. 126

GOD JUL

och

GOTT NYTT ÅR

tillönskas ärade kunder och vänner.

HELMER PETTERSSONS MÖBELAFFÄR
Tel. 362 Markaryd Tel. 362

ÖNSKAS KÖPA

Fur- och grankubb

i 1-meterslängder, 6″ och grövre köpes omgående. Bra priser betalas.

SKOGABY TRÄFÖRÄDLING
Tel. 61 och 71 kontoret.

Höns

och ungtuppar, uppköpas till högsta dagspriser.

Åke Andersson, Knäred.
Tel. 81.

Smågrisar

köpas varje vecka för export.

Erik Bengtssons Grisexport.
Tel. 225 Markaryd Tel. 225

Bilar köpas

för nedskrotning till högsta priser.

Henning Johansson, Fridhem
Bygget. Tel. 24 — bost. 34.

Slakthöns

ungtuppar uppköpes till högsta gällande dagspris. **Holger Hjalmarsson, Skånes Värsjö.**
Tel. Värsjö 16 eller 62 N. Össjö.

Biograferna

Skottorps Bio Annand. jul 17.30 o. 20. Barntillåten

LOFFE BLIR POLIS.
Elof Ahrle

BIO
MÄSTOCKA annand. jul 5
HASSLÖV onsdag 6 o. 8
GENEVAD fredag 8
KNÄRED lörd. 30/12 6, 8
VINGSLÄTT nyårdagen 5

SNÖVIT OCH DE SJU DVÄRGARNA

Den har sagans hela charm och förtrollning. (Barntill.)

På alla punkter parallell BLOCK **ÖVERLÄGSET**

- **största hållfasthet**
- **bästa värmeisolering**
- **lägsta fuktabsorption**
- **snabbaste uttorkning**
- **lägsta pris och**
- **murningskostnader**

Ensamtillverkare för s. Halland och nordv. Skåne:

Laholms Byggnadsproduktion
Tel. 23 Laholm. Tel. 23.

Till salu

Blendahavre,

ett begränsat parti återstår.

EVERT NILSSON, Linghult.
Tel. 6 Svenshult.

Försäljer även övriga slag av **spannmål och frövaror.**

Julklappshund

Strävhårig foxterrier, 4 år, väldresserad och lydig, till salu. **Tel. 130 b Ränneslöv.**

Borttappat

Svart damväska

borttappad i Laholm. Event. tillvaratagare bedes meddela sig med Laholms Tidning.

LT
DEN 23 DECEMBER

Juljäktet in memoriam - kom, sabbat!

"Eftersom vi alla här har mycket bråttom och var och en är upptagen av sitt eget, är det av vikt, att några av oss reser bort för att tänka." Dessa ord återges efter en framstående diktare. För korrektheten skull bör det kanske tilläggas, att de förmodligen inte är fullt korrekt återgivna, beroende på att citatet gjorts fritt ur minnet. — Särskilt veckorna före julen är det riktigt att säga, att vi alla här har mycket bråttom. Julen står för oss som en milstolpe i årets cirkel. Arbetsuppgifterna tages ofta på ett mer eller mindre frivilligt ackord att avslutas till julen. Framför allt torde affärslivets arbetande människor höra till dem, som har känning av högsäsongen i december. Men även övriga kommer lätt med i dansen och hetsen. Post och järnvägar är överbelastade. Husmödrarna arbetar halva nätterna med rengöring och bak. Och barnen, som är uppspelta och glada inför julens hägrande härligheter, springer i vägen för de mycket jäktande arbetsträlarna och är stundom mest ett irritationsmoment.

Lite var koncentrerar vi våra butiksbesök till veckorna före jul. Kommersen har i år varit ovanligt livlig, upplyses det. Varifrån folk har fått pengar är en gåta. Men det faktum, att folk har haft gott om julpengar har förklarats med att storslakt på spargrisarna ägt rum i tysthet. De ständigt återkommande bulletinerna om kommande prisstegringar har naturligtvis bi-

TILLSALU

Daggamla kycklingar

För säsongen 1951 emottages order å daggamla kycklingar av äkta vit Leghorn, fallna efter förstklassiga högvärpande höns, parade med tuppar från landets förnämsta avelsstationer Daggamla, osort., 85 öre, 8—10 v. hönkycklingar 5 kr., 3 à 4 veckors tuppar 50 öre. Sändes frakt- och emballagefritt. Vid större order rabatt. Besättningen blodprovad och friförklarad från hönstyfus. Obs. Senaste metod för bakteriebekämpning användes. Beställ omgående.

CARL JOHANSSONS HÖNSERI, SOFIERO, LAHOLM

Tel. 603. (Säkrast kl. 7—8 fm. och 7—9 em.)

Daggamla kycklingar

samt 8—10 veckors hönkycklingar försäljes under kommande säsong efter högklassig vit leghorn, avelsdjur med härstamning från Överlida och Möinge avelsstationer. Medlem i Frivill. hönstyfusbekämpandet och av Kungl. Veterinärstyrelsen friförklarad beställning. (Friförklaringsbevis nr N. 19). Vår hönbesättning har aldrig reagerat för hönstyfus.

Pris: Daggamla 80 öre st., 8—10 veckors 5 kr. st. Fritt hemma på Eder gård. Beställningar mottagas tacksamt nu till önskad tidpunkt. OBS.! Kläckning sker endast efter egna avelsdjur.

GEORG ANDERSSONS HÖNSERI, HISHULT.
Tel. 63 Norra Össjö.

BRÖDÅKRA HÖNSERI

TEL. 45 YSBY,

försäljer under kommande säsong daggamla kycklingar samt 8—10 veckors hönkycklingar av vit Leghorn efter friska, högvärpande avelshöns. Härstamning Vinninga och Hammenhög. Innehar av Kungl. Veterinärstyrelsen utfärdat friförklaringsbevis, N 80, att besättningen är fri från hönstyfus.

HALLANDS BRANDFÖRSÄKRINGSBOLAG

Grundat 1889

Järnvägsgatan 7 LAHOLM

Tel. Kontoret 208.

Ordna Edra försäkringar hos oss.

Bolaget meddelar **Brandförsäkring**
å såväl byggnader som lösöre till förmånliga villkor och nedsatta låga premier.
Vårt försäkringsansvar skyddar även för skada som uppstår på grund av tromb eller skydrag.

Utom brandförsäkringar tillhandahålles även

Sakförsäkringar
såsom: hus- och hemförsäkring, ansvarighets-, inbrotts-, cykel-, stöld- och skogsbrandsförsäkring.

Maskinskadeförsäkring
och skadeförsäkring å traktorer m. fl. försäkringsformer till låga premier.

Begagna Eder av fördelen att ha alla försäkringar i Edert eget företag. Alla råd och upplysningar kan Ni erhålla hos våra ortsombud eller å bolagets kontor.

OMBUD i

Laholms stads- och landskommun
Ragnar Persson, Restad, Laholm, tel. Kärragård 154.

Tjärby
B. Eric Larsson, Tjärby, Genevad, tel. Kärragård 155.

Veinge
Adolf Larsson, Skattagård, Veinge, tel. Veinge 48.

Ränneslöv och Ysby
Karl Jönsson, Munkagård, Ysby, tel. Ysby 24.

Våxtorp och Hasslöv
Carl Pålson, Vindrarp, Hallandsås, tel. Våxtorp 90 a.

Ö. Karup och Skummeslöv
J. E. Rehngren, Ö. Karup, tel. Ö. Karup 139.

Hishult
C. O. Nilsson, Oscarshem, Hishult, tel. Hishult 42.

Knäred
Nils Persson, Lagastrand, Knäred, tel. Knäred 5.

Nya stoppriser på nöt- och hästhudar samt kalvskinn fastställda av *PKN* i medd. *1337*, gällande *fr.o.m. 22 dec. 1950*. Medd. kan rekv. från priskontrollnämnden och priskontoren vid länsstyrelserna. FOLKHUSHÅLLNINGEN

dragit till att öka omfattningen av sparbössetömningen.

Som sagt, alla här har vi mycket brått, och var och en är upptagen av sitt eget. Det är sällan någon har tid till att tänka på annat än sina egna affärer, inkomster, nöjen och sina möjligheter att öka sin fritid, vilken därefter vanligen förslösas på ett mindre välbetänkt sätt. Väl är det sällan som någon blir lycklig av att tänka allvarligare över sitt eget eller över andras öde. Sådant brukar tvärtom ge upphov till pessimism o. dysterhet. Icke desto mindre är det tillrådligt, att vi någon gång riktar våra tankar mot annat än det här nyss nämnda. Kanske är detta av än större vikt än att några av oss, vilka anses vara särskilt kapabla till tänkande, avskiljes för att å annan ort bedriva tankeverksamhet, vilket ju rekommenderades i det som inledning till denna artikel återgivna diktarcitatet. Den som ständigt — naturligtvis med oundvikliga uppehåll för ätande och sovande — hänger sig åt arbetet, löper en viss risk för att få en ensidig och skev blick på tillvaron. Resor till Stockholm, Köpenhamn eller Paris, som ju är vanligast för oss sydsvenskar när vi ger oss ut på jakt efter avkoppling och rekreation, är för det stora flertalet en ouppnåelig dröm, detta först och främst beroende på att vi inte har råd att resa eller inbillar oss vara så oersättliga, att vi inte kan vara borta. Emellertid bör det beaktas, att avkoppling och rekreation står att erhålla även i orter, som är mindre än de här nämnda storstäderna och som ligger närmare våra egna boplatser.

Nu har vi framför oss tre helgdagar, vilka för de flesta av oss blir tre fridagar. Över de dagarna är det emellertid ingens åstundan att resa bort. Julen är framför andra hemmens högtid. Efter allt det jäkt, som nu allmänt förevarit, är det välbetänkt att helgdagarna användes till vila och gärna även till umgänge med någon läsvärd bok. Tillrådligt är det ock att en eller annan halvtimme i lugn och ro lyssna på ett musikprogram i radio. Hur underbart är det inte att någon gång få lyssna till riktig musik! Och även för dem, som anser sig ha vetande men icke tro, kan t.o.m. ett gudstjänstbesök rekommenderas. Det kan ge en känsla av helgd och lyftning också åt den motspänstige.

De flesta av oss torde anse, att julhelgen i år är ovanligt lyckad, och detta därför att den har tre helgdagar i följd. Må vi alla använda dem rätt, så att de blir till glädje och vederkvickelse.

God jul!

G. B—d.

LAHOLM

Laholms teater.

Byggnadstillstånd har nu meddelats för omändringen av Laholms teater. Arbetet torde igångsättas på nyåret.

Carl Larssons Eftr.

Larsson & Berkman
Laholm Tel. 38, 191 o. 781

Säljer allt som hör till en välsorterad timmeraffär. Levereras till byggnadsplatsen efter beställning.

Gammeldansens Vänner

samlas i Lagagården på torsdag för en svängom efter all julmaten. Både gamla och nya vänner hälsas välkomna i det muntra laget. Se annons.

Jultomtabal för 50:de gång.

Det blir jubileum i år för den traditionella tomtebalen då den går av stapeln för femtionde gången. Liksom förut äger den rum å Stadshotellet torsdagen den 28 dec. och börjar på eftermiddagen med dans kring granen för de minsta och sedan på kvällen serveras först supé och sedan blir det dans för de vuxna. Det bör bli en sedvanlig trevlig kväll. Se annons.

Provinsialläkarna.

Provinsialläkaren i Örkelljunga distrikt M. J. Ahlberg har beviljats avsked med utgången av april.

Båstad får stort amorteringslån.

Kommerskollegium tillstyrker hos regeringen att Båstads köping får tillstånd att låna kr. 152.019 till transformatorutrustning och ledningsförstärkning för köpingens elverk. Köpingen har begärt 20-årigt amorteringstid och denna tid brukar i allmänhet medgivas för lån av detta slag, säger Kollegium. Med hänsyn till köpingens ekonomiska ställning kan emellertid enligt Kollegiets mening amorteringstiden i detta fall begränsas till 15 år, om så anses erforderligt.

BRA GENOMSNITT

Olympiasegraren och världsrekordhållaren i slägga, ungraren Imre Nemeth, deltog den gångna säsongen i 20 tävlingar och genomsnittsresultatet för dessa tävlingar är så förnämligt som 57.32 meter.

Familjeryheter

FÖDELSEDAGAR

70 år

fyller i morgon f. lantbrukaren Axel Theodor Svensson, Lagered, Knäred.

Jubilaren är född i Trälshult och kom redan i unga år i modernäringens tjänst. I ett flertal decennier innehade han en gård i Åkehansbygget och denna skötte han på ett utmärkt sätt, nyodlade och dikade. Han gick helt in för skötseln av gården och har inte haft tid eller lust för offentliga uppdrag. Numera har han sålt gården och bor i en villa i Lagered. Personligen en snäll och vänlig man blir han säkerligen ihågkommen på högtidsdagen.

75 år

fyller den 24 d:s f. tegelbrännaren Karl Pålsson, Dalsbo, Genevad. P. som är född i Våxtorp har i över 45 år varit anställd vid Tjärby Tegelbruks AB och innehar alltjämt trots sina höga ålder denna anställning och utför varje dag sitt arbete. Sin lediga tid ägnar han åt sitt kära Dalsbo.

DUPLICERING
av **BORDSVISOR** m. m.
utföres av
BERTIL PERSSON, Mellbystrandsväg., Laholm. Tel. 402.

70 år

fyller i morgon, julafton, fru Carolina Pamp, maka till köpman Anton Pamp, Laholm. Fru Pamp är född i Ahla och bosatte sig efter giftermålet jämte maken i Laholm och kan nästan räknas som "infödd" laholmare. Hon har gjort sig känd som en god maka och duktig husmor. Inom Hantverksföreningens damklubb har hon tagit livlig del i arbetet allt sedan denna startades. Personligen är fru Pamp en snäll och gemytlig dam och det torde också bli många hyllningar på högtidsdagen från släkt och vänner.

70 år

fyller i morgon (den 24 dec.) fru Bina Jönsson, maka till f. lantbr. Birger Jönsson, numera bosatt å Värnen, Laholm.

60 år

fyller tredjedag jul handl. Gustav Andersson, Markaryd. Jubilaren är född i Ekhult, Markaryds socken och redan som mycket ung började han affärsbanan då han hjälpte fadern i dennes affär i Ekhult. Efter ytterligare praktik i annan affär startade Andersson tillsammans med handl. Bernth Svensson f:a Svensson & Andersson år 1919. 1927 övertog firman även den affär där Andersson dagligen är verksam.

Jubilaren har inte varit intresserad av kommunalt arbete men under en tid var han ledamot av kommunalnämnden taxeringsnämnden och brandstyrelsen. Numera har han inga sådana uppdrag utan hela hans tid upptages av affären. Personligen är jubilaren känd som en synnerligen arbetsam och ansvarskännande människa. Med en stilla humor och genom sitt vänsälla uppträdande har han skaffat sig många kunder och vänner och dessa kommer säkerligen att i stora skaror att bringa honom sin hyllning.

Essji.

50 år

fyller i morgon fru Alma Johansson, maka till lantbrukaren Alex Johansson, Knäred. Fru J. är född i Lagered, Knäred och hemsocknen har hon alltid blivit trogen. Hon har gjort sig känd som en duktig maka och husmor och sköter på ett mycket bra sätt sin del av gårdens sysslor. Inom Knäreds SLKF-avd. har fru J. lagt ned mycket arbete och har i många år varit kassör. Från år 1951 är hon invald i kommunalfullmäktige. Personligen gemytlig och trevlig är hon mycket omtyckt och det blir säkerligen många hyllningar på högtidsdagen.

Guldbröllop i Ahla

Sven Petter Hansson och hans maka Emma Kristina.

På själva juldagen firas guldbröllop i Ahla. Det är f. lantbrukaren Sven Petter Hansson och hans maka Emma Kristina, som då varit lyckligt gifta i femtio år.

Sen Petter Hansson föddes i Kattarp i Skogaby den 3/5 1874 o. Emma Kristina i Torör i Veinge — i närheten av Alhult — den 24/7 1875. Efter ingånget äktenskap övertog de båda makarna gården Torör, hennes föräldrahem, men de längtade till slättbygden och framför allt att barnen skulle få närmare till skolan. År 1923 flyttade man sålunda till hans hemtrakt i stället och förvärvade en gård i Ahla, som de innehade till 1939 då sonen Birger övertog densamma. Men Sven Petter och hans Kristina bor kvar på gården i en egen villa och där trivs de båda gamla alldeles utmärkt, vilket man har bevis för i deras glada humör och utmärkta vigör. Det är sålunda ett ovanligt piggt guldbröllopspar, som firar sin stora dag på själva juldagen och vi skulle tro, att det går många hyllningar till dem nu i juletid.

Vackra
Hederspresenter
bäst hos
EMILSON - Laholm.

SILVERBRÖLLOP

firas på annadag jul av trävaruhandlanden Harold Petersson, och hans maka Ingeborg, född Johansson, Altaböke, Hinneryd.

DÖDSFALL

Viktorina Persson. Tidigt i dag på morgonen avled helt hastigt till följd av en hjärtattack fru Viktorina Persson, maka till f. d. lantbrukaren Karl Persson, Köpinge, Laholm. Fru Persson hade varit klen till hälsan sedan en tid men visades dock dagligen uppe och skötte sina vanliga göromål.

Den bortgångna, som var i sitt 67:e år, var född i Tönnersa, Eldsberga. De båda makarna har i 18 års tid varit bosatta i Köpinge. Förut ha de innehaft lantbruk i Klägstorp och Gullbranna.

Fru Persson efterlämnar minnet av en synnerligen duktig och arbetsam kvinna, som med sitt vänliga och sympatiska sätt vann många vänner. I den djupa sorgen vid hennes så hastiga bortgång står närmast make, en son och fyra döttrar, svärdotter och svärsöner, barnbarn samt tre bröder och två systrar av vilka en broder och en syster vistas i USA.

Ludvig Johansson. Efter en kortare tids sjukdom avled i går kväll i sitt hem f. lantbrukaren och tunnbindaren Ludvig Johansson, Edenberga. Den bortgångne, som var i sitt 87:de levnadsår, var född i Vindrarp, Våxtorp. Han har innehaft lantbruk i Edenberga under en lång följd av år. Dessutom har han under många år drivit tunnbinderirörelse. Närmast sörjande är maka, fyra söner och fem döttrar, svärdöttrar och svärsöner samt barnbarn och syskon.

Högtidskläder
att hyra
hos
Lundins

BEGRAVNING

— En högtidlig begravningsakt ägde i går rum i Ö. Karups kyrka, då stoftet efter lantarb. John Wirack, Ö. Karup vigdes till den eviga vilan. Prestaverna fördes av målar-

Forts. å nästa sida.

Senaste nytt:

Prishöjningar i fyra etapper är att vänta

STOCKHOLM i dag. (TT)

Man kan räkna med prishöjningar i fyra etapper och de tre första kan väntas driva upp levnadskostnadsindex med omkring 8 proc., drygt 13 enheter, framhåller byråchefen Erland von Hofsten i socialstyrelsen.

Endast den mindre delen, kanske tre enheter upp till 171, kan antas komma i decembertalet, som läggs fram i mitten av januari och det är inte säkert, att alla de 13 enheterna hunnit fram ens i talet för mars 1951, som kommer under april. Hur mycket lönehöjningarna sedan ytterligare kommer att driva upp talet, är omöjligt att säga, medan ännu avtalsförhandlingar pågår.

I december är det egentligen bara spriten, chokladen och kautschuken som stigit. Vid årsskiftet kommer livsmedel, tobak och en hel del till, medan prishöjningarna på kläder, skor m. m. följer mera successivt efter hand som varorna med de gamla priserna tar slut i butikerna.

Nya kinesiska anfall har slagits tillbaka

HUNGNAMN i dag. (TT. fr. Reuter).

Nya kinesiska anfall mot brohuvudet vid Hungnamn har slagits tillbaka. Amerikanska kryssare utanför kusten riktade på fredagen med hjälp av målspaningsplan en förödande eld mot kommunistiska koncentrationer och fartygsbaserat flyg anföll allt som rörde sig utanför brohuvudet med raketer, brandbomber och kulspruteeld. Kommunisterna hade endast gjort mindre framstötar de senaste 24 timmarna. Varje gång slogs de tillbaka, kvarlämnande många döda.

Åttonde arméns ÖB dödad.

TOKIO i dag. (TT.) fr. Reuter.)

Befälhavaren för den amerikanska åttonde armén i Korea, generallöjtnant Walton Walker dödades på lördagen vid en jeepkollision, heter det i ett meddelande från general Mac Arthurs högkvarter. Walker var 61 år gammal.

Skummeslöv

Skattebesvären.

Efter besvär av lantbrukaren Algot Leonard Jönsson har kammarrätten sänkt hans taxeringar år 1948 i Skummeslövs socken till kronoskatt fr. 13.550 kr. till 8.550 kr. och kommunalskatt från 6.660 kr. till 1.760 kr.

Ny häradshövding i Hall. s. domsaga

Hovrättsrådet Henning Nitelius efterträder häradshövding Rundkvist.

Byråchefen i finansdepartementet, hovrättsrådet i Svea hovrätt Henning V. Nitelius har utnämnts att från 1 april nästa år vara häradshövding i Hallands södra domsaga.

Den nye häradshövdingen är född 1905 i Västra Broby församling, Kristianstads län, avlade studentexamen i Lund 1924 och juris kandidatexamen där 1928. Han fullgjorde sedan tingstjänstgöring i Södra Åsbo och Bjäre härads domsaga, Ängelholm. 1929—31, tjänstgjorde i försäkringsrådet och pensionsstyrelsen 1931—32, förordnades till fiskal i Svea hovrätt 1932 samt utnämndes till assessor 1937 och till hovrättsråd i hovrätten 1944. Han tjänstgjorde såsom tf häradshövding i Gotlands södra domsaga 1937—38 samt i Ångermanlands södra domsaga 1941 samt har från 1942 tjänstgjort i finansdepartementet, från 1945 såsom byråchef på departementets rätts avdelning, och har härunder bl. a. deltagit såsom sekreterare eller ledamot i ett flertal sakkunnigutredningar.

God Jul!

En god och angenäm julhelg tillönskas vår läsekrets och våra annonsörer

Laholms Tidning

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Villagatan.
Redaktör Sven B. Jönsson. Tel. 150.

MARKARYDS BIO

Annandag jul kl. 6 o. 8, onsdag kl. 8

FEST OMBORD ..

med George Brent, Jane Powell och Lauritz Melchior.
Barntillåten.

Vägtrafikolyckorna i länet.

7,066 vägtrafikolyckor föranledde åtal år 1948 enligt vad statistiska centralbyrån meddelar i nu framlagd berättelse över nämnda års vägtrafikolyckor.

I Kronobergs län föranledde 130 eller c:a 56 proc. av samtliga åtal. På länets landsbygd inträffade 91 och i städerna 39 vägtrafikolyckor, de allra flesta vid trafik med motorfordon, varvid 7 människor fick sätta livet till och ett 100-tal personer blev mer eller mindre svårt skadade.

Canserinsamlingen

i Markaryd som handhafts av Kooperativa kvinnogillet har nu avslutats och föreningens revisorer har granskat handlingarna. Resultatet blev synnerligen förnämligt med 834:55 kr och till denna summa kommer sedan försålda brevmärken för 150 kr.

Markaryds Bio

spelar på annandagen och onsdagen "Fest ombord" med George Brent, Jane Powell och Lauritz Melchior i huvudrollerna. En mycket lyckad film i musikens och sångens tecken med kaskader av färger, toner och gott humör. Filmen är barntillåten.

Folkets Park, Markaryd.

Annandag jul blir det julbal varvid Binger Sjödhins sextett svarar för dansmusiken.

Rättelse.

I referatet häromdagen från Hinneryds kyrkofullmäktiges sammanträde hade en förväxling av två personer med samma namn ägt rum. Där angavs att till revisorer för den kyrkliga kommunens räkenskaper valts folkskolläraren T. V. Sandberg, Vänneböke, och byggnadsgrovarbetaren Gustav Johansson, Gunghult. Enligt det nu justerade protokollet valdes till revisorer folkskolläraren T. V. Sandberg, Vänneböke, och hemmansägaren Gustav Johansson, Hinneryd, Östergård.

Familjenyheter

(Forts. fr. föreg. sida.)

mäst. Algot Jönsson, Tvehöga och lantarb. Joel Nilsson, Ö. Karup. Kistan inbars till tonerna av Orgelkoral av D. Wikander. Akten inleddes med ps. 549: 1—2, varefter kpr. Sigfrid Norborg förrättade jordfästningen. Så sjöngs ps. 42: 4—5, och altartjänst följde. Till sist sjöngs ps. 297: 3, och när kistan utbars ur kyrkan spelade kantor Andersson Andante Funébre av Alb. Runbäck. Vid graven läste prosten en bön, och ps. 396: 5 sjöngs. En broder till den bortgångne talade och framförde de anhörigas tack. En rik blomstergärd prydde båren.

— En högtidlig jordfästning ägde rum i går i Veinge kyrka, då stoftet efter fru Malin Persson, Göstorp, vigdes till den sista vilan. Företrädd av lantbr:a Karl Ivar Svensson, Göstorp, och Algot Persson, Brostorp, såsom prestaverande inbars kistan i kyrkan under det Preludium av Vald. Söderholm spelades, varpå sjöngs ps. 50: 1, 2. Efter jordfästningen som förrättades av kyrkoherde Ljung sjöng kantor Andersson "Somnar jag in med blicken fäst" och efter psalm 555: 4, 5 följde altartjänst. Akten slöts med ps. 548: 6 och kistan utbars under tonerna av Melodia funebre av D. Olsson. Sedan de närmast sörjande uttalat sitt tack för vad den bortgångna under livstiden varit för dem talade järnvägstjänsteman Gustav Nilsson, på egna och familjens vägnar och nedlade kransar. De anhörigas tack för visat deltagande uttalades av järnvägstjänsteman H. Johansson, Veinge. Officianten förrättade bön och ps. 45: 8 sjöngs. En rik blomstergärd hade ägnats båren.

— I Knäreds kyrka jordfästes i går stoftet efter den i unga år bortgångne Alvar Sixten Hansson, Gunnarsbygget. Prestaverande var lantbr. Sixten Nilsson och stationskarl Sannie Nilsson. Kistan inbars i templet, vars altare var vackert smyckat, under det att organisten spelade Sorg av Nordkvist. Akten inleddes med ps. 66: 1—4, varpå kh. Sven Eriksson förrättade jordfästningen. Efter denna sjöng kantorn Det brister en sträng härnere av Hultman. Så sjöngs ps. 55: 3—4, och begravningsmässan med antifonier följde. Till sist sjöngs ps. 42: 4—5, varpå kistan under sorgemusik utbars till graven. Här talade en vän till den avlidne. Kh. Eriksson läste en bön, och som avslutning sjöngs en psalm. En vacker blomstergärd hade ägnats den bortgångnes minne.

Esarparen får endast 55.000 kr.

Resten går till skatt.

MALMÖ i dag.

"Esarpar'n, förre kvarnägaren Nils Andersson, får i runt tal behålla 55,000 kr av de 150,000 han tillerkänts som ersättning för de 15 fängelseåren. Enligt en skatteexpert kommer staten att ta 90,000 i engångsskatt skriver SDS.

Den exakta siffran för engångsskatten är enligt skatteexperten, som reserverar sig för mindre misstag, 89,865:85 kr därav går 74,270 kr till statsskatten medan kommunalskatten slukar 15,550 kr. Av det ursprungliga beloppet på 148,500 kr återstår således 58,700 kr. Från denna summa drar staten 3,843 kr som ersättning för den mat Esarpar'n fick under de 15 fängelseåren — kvar blir det kr 54,850 som ersättning för fängelsevistelsen.

En liten tröst har Nils Andersson fått. Han får processa om skatten som nu uttas som engångsskatt. Genom en process kan han eventuellt få skatten fördelad på 15 åren och då sjunker den väsentligt — samtidigt som hans rättegångskostnader stiger.

Båstad

Kyrkoherde Samuel Adrian

var en av stiftets prästmän, som i december i år kunnat fira 25-års jubileum av sin prästvigning. Jubiléet firades i Lund och uppvaktning gjordes hos biskop emeritus Edv. Rodhe. Invigningen av de jubilerande prästmännen var den första biskop Rodhe förrättade under de nära 25 år han verkade som biskop över Luds stift. Utöver kyrkoherde Adrian prästvigdes bl. a. sedermera domprosten i Lund, Ernst Newman. Vidare kan nämnas att kyrkoherde Adrian vid sin prästvigning endast var 23 år gammal och stiftets yngste prästman.

TYSKLANDS FOTBOLLSSPELARE EFTERTRAKTADE SOM PROFFS ..

De proffsanbud, som på sistone från italienskt och franskt håll förelagts de tyska stjärnspelarna Fritz Walter, Schad och Balogh, är ett tydligt tecken på att även den tyska fotbollen nu på allvar dragits in på den internationella proffsmarknaden. Under sådana omständigheter gör man klokt i att räkna med att münchenspelaren Ludvig Jandas övergång till Italien, som tidigare betraktats som ett särfall, kommer att följas av flera "utvandringar".

F. d. laholmare mot en svensk juniormästare

TIO MATCHER I ANN ANDAGSBOXNINGARNA PÅ LAGA GÅRDEN.

Så var det äntligen klart med boxningarna i Lagagården på annandagen. Och de lovar att bli något av "alla tiders." Sammanlagt blir det tio fina matcher, av vilka vi tidigare presenterat en del. Till dessa kommer att förre laholmaren Allan Bengtsson i bantam kommer att möta svenske juniormästaren Olle Eek, Värnamo och det blir säkerligen en av de bästa matcherna.

Men den match, som kanske lockar mest, är dock Uno Wilhelmssons. "Slagbjörnen från Snapparp" är i en form som aldrig förut och det blir inte lätt för hans motståndare. Det är en ny bekantskap. Eddie Andersson från BK Amatör i Trelleborg. Han har dock gått ett flertal matcher mot skånska elitmän. Säkerligen en publikmatch av rang.

Boxningarna börja kl. 14 och redan kl. 12 öppnas biljettluckan. Men det blir säkerligen fullt hus och det gäller därför att komma i tid.

ALLAN BENGTSSON
f. d. laholmare.

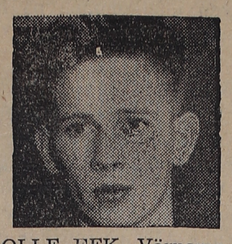

OLLE EEK, Värnamo, svensk juniormästare 1948.

Matchlista:

Bantam: Allan Bängtsson FBS —Olle Eek, Värnamo BK.
Fjäderv.: Verner Fransson, Värnamo BK—P. G. Hallberg, Halmstads BS.
Fjäderv.: Kurt Pettersson, Eslövs IK—Lars Sandmark, Hässelholms BK.
Lättvikt: Gösta Lindgren, LBS John Göransson, Hässleholms BK.
Lättvikt: Einar Pettersson, LBS — Kjell Granberg, Hässleholms BK.
Lättvikt: Paul Nasén, Varbergs BK—Göte Pålsson, Furulunds BS.
Lätt velter: Kjell Nilsson LBS —Gustav Pettersson, Eslövs IK.
Lätt velter: Kent Vingeskog, —Bengt Borg, BK Prima, Osby.
Lätt velter: Stig Gustavsson, FBS—Harry Larsson, Värnamo BS.
Mellanvikt: Uno Wilhelmsson, —Eddie Andersson, BK Amatör, Trelleborg.

Danska radioprogrammet lördag

6.15 nyheter. 7.00 gymnastik. 7.35 grammofon. 8.30 morgnandakt. 12.00 konsert. 13.15 sång. 13.35 uppläsning. 14.00 pianosolo. 14.20 grammofon. 14.40 uppläsning. 15.00 grammofon. 16.00 kvinnornas program. 16.20 julkåbaret för barn. 17.40 grammofonkåseri. 18.45 nyheter. 19.15 feriebarnens julhälsningar. 19.30 populärkonsert. 20.10 underhållningskonsert. 22.00 nyheter. 22.15 julhälsningar.

Danska radioprogrammet söndag

8.00 nyheter. 9.00 grammofon. 10.00 gudstjänst. 12.00 konsert av radioorkestern. 16.00 svensk uppläsning av novell av Selma Lagerlöf. 16.30 gudstjänst. 17.50 julhälsningar till sjöfolk. 18.45 nyheter. 19.15 julkonsert. 20.00 julafton i studion. 21.00 jul i grammofonarkivet. 21.50 klockspel.

Danska radioprogrammet juldagen

8.00 nyheter. 9.00 katolsk kyrkmusik. 10.00 högmässa. 12.00 pianosolo. 13.00 konsert. 14.00 gudstjänst. 16.00 damkör. 16 40 stråkkvartett. 17.30 barnprogram. 18.45 nyheter. 19.00 jul på Grönland. 19.25 Händels "Messias", kör, orkester och solosång. 20.50 uppläsning. 21.15 grammofonutsändning om Metropolitanoperan i Newyork. 22.00 danska toner.

Danska radioprogrammet annandagen

8.00 nyheter. 9.00 grammofon. 10.00 högmässa. 12.00 konsert. 14.00 gudstjänst på Färöarna 16.30 grammofon. 17.20 uppläsning. 17.50 barnprogram. 18.45 nyheter. 19.20 pianosolo. 19.45 radioteatern ger en komedi. 21.15 gammal dansmusik. 22.00 nyheter. 22.15—24.00 svensk-dansk julbal. 24.00—1.00 dansmusik fr. Wivex.

Danska radioprogrammet onsdag

6.15 nyheter. 7.00 gymnastik. 7.35 grammofon. 8.30 morgonandakt. 12.00 konsert. 13.15 pianosolo. 14.00 damernas halvtimma. 15.30 grammofon. 16.20 barnprogram. 16.50 uppläsning. 17.40 radiotelegrafisternas julfest. 18.45 nyheter. 19.15 grammofon. 20.10 konsert av radioorkestern. 21.00 en bonde har ordet. 21.30 folksånger. 22.00 nyheter. 22.15 uppläsning. 22.45—23.30 amerikansk underhållning.

När julljusen ...

(Forts. från sidan 6.)

garna, men det var nog bra nära, att jag aldrig stigit upp från sjukbädden. I två hela år fick jag ligga på ett militärsjukhus i Belgien och rapporterades som saknad, innan jag kom med ett sjuktransportfartyg till Amerika. Där gick jag sedan som konvalescent på arméns stora sjukinrättning. Efter de svåra skadorna jag fick vid en stormning av de tyska linjerna på Arnhemsfronten, blev hjärnan en smula rubbad, och det tog mycket lång tid, innan jag helt kunde hämta mig och bli som vanligt igen. Då fick jag gå upp till översten för vår infanteriavdelning. Han höll tal för mig, jag fick tapperhetsmedalj, och nu har jag en ordentlig invalidpension från amerikanska staten så länge jag lever. Skriva har jag inte kunnat, för jag var länge så svag, att läkarna inte hade mycket hopp om att jag någonsin skulle kunna bli bra. Men så var det precis som om ett under inträffade. Krafterna återvände raskt, och nu har ni mig hemma igen, frisk och kry som när jag for hemifrån en gång! Strax efter jag fått mina affärer klarade, så beslöt jag att resa hem och valde då julen. Nu har ni hört alltsammans i första hand, så nu må väl ändå far å mor tro, att jag är er egen livslevande Gustav, som är hemma hos er igen, slöt han.

Men då var det också slut med de gamlas självbehärskning. Gråtande sjönk de ner på soffan och deras darrande läppar rörde sig i en stilla och ödmjuk bön. Sedan reste de sig och gick fram, en och en och omfamnade den hemkomne, förlorade sonen, vilken som genom ett underverk återkommit till deras hem. Och även den store kraftige Gustaf fick tårar i ögonen.

Men så med ens sköt han de båda gråtande gamla ifrån sig och ropade:

— Ni skulle ju tända granen, då jag kom, och nu tänder vi den genast. Vi tänder så många ljus vi har, för nu ska vi glädjas åt den välsignade julen. Och har ni haft så många mörka julaftnar för min skull, så skall denna bli så mycket ljusare.

— — —

Och snart strålade den lilla granens skälvande ljus i det låga tjället och lyste på tre lyckliga människor, lyste ut genom fönstrets små rutor, ut på de allvarstigande granarna och den gnistrande blåvita snön. Den lyste som ett leende in bland skogsdunklet och på den vita heden, där ljuset mötte miljoner små snökristaller, lyste med julens heliga och underbara ljus. Och över heden och de allvarstunga granspirorna och över den lilla mosstäckta stugan brann samma stjärnor, som en gång över Betlehemskrubbans barn ...

På tapeten

Det stundar juletid och julefrid, men så tycks inte vara fallet beträffande fotbollen i Halland om man nu får tro det minst sagt skarpa cirkulär, som samtliga fotbollklubbar och domarеklubbar fått eller får mottaga i dagarna. Där är det nämligen ord och inga visor beträffande ordning och vakthållning på de halländska fotbollsplanerna, som där påtalas. Så heter det bl. a.: Upprepade gånger har anmälan gjorts att ordningshållningen på idrottsplatserna är undermålig eller rent av saknas. Dessutom saknas anslag om att domare och spelare icke få skymfas eller förfördelas. Styrelsen för Hallands fotbollsförbund har därför befallt, att anslag angående förbud att skymfa domare eller fotbollsspelare skola vara uppsatta på varje idrottsplats. Det är arrangerande förenings skyldighet att hålla vakter och de skola finnas tillgängliga när så erfordras och vara på platsen tills domare och gästande spelare avrest. Sådana vakter kunna erhålla polismans befogenhet. Brister i vakthållningen komma icke att tolereras av förbundsstyrelsen och riskerar felande förening att få spela sina "hemmamatcher" borta.

Det var som sagt ord och inga visor och det gäller för våra fotbollsidkande föreningar att ha den frågan ordnad innan våromgångens början. Det är säkerligen behövligt. Rätt så ofta händer det ju att publiken går hårt åt särskilt domaren, men så får man också hoppas, att domarekåren även den bättrar sig. Ty det kan aldrig frångås, att det finns rätt många svaga nummer bland dem och när en sådan "blåser sönder" en match eller helt enkelt struntar i att blåsa alls, så förstår man irritationen hos publiken. Så låt oss därför hoppas på en gemensam bättring.

Ett annat förslag är också att godkända domare skulle användas som linjemän ända ned t.o.m. Hallandsserien div. I. Men den saken skall utredas och det finns visst redan både tillstyrkan och avslag. Givetvis vore det en stor fördel för domarna men en nackdel för föreningarna med deras redan förut mycket hårt ansträngda ekonomi. I domarekommittén anser man, att den domare, som dömt en förmatch, kostnadsfritt bör gå på ena linjen i huvudmatchen. Det är ju alltid en hjälp. Och i en annan match kan det vara omvända förhållanden domarna emellan.

— — —

Det drar ihop sig till kyla och då kommer det väl också bandy så småningom. Men vill man se sådan, så får man allt ge sig upp till Veinge. Det har visst varit på tal, att man skulle sätta igång i Laholm, men av den saken blev det intet. Och det är väl trevligare för spelarna från Laholm att komma till "dukat bord" i Veinge och slippa att hjälpa till med att ställa iordning planen. Vilket som bekant kan vara marigt nog om det snöar mycket. Nu skall Veinge resa till Torup i nyår och om radion spår rätt, skulle det vara mycket möjligt, att denna match också blir av. Fast där har väl Veingeborna knappast något att hämta.

På tal om snö, så talade en Hinnerydsbo just om att det finns en halv meter snö däruppe, så är det någon, som vill taga sig dit upp i jul för att idka skidåkning, så går det fint. Och där finns ju riktiga "norrländska" backar också. Men blir det snö i Knäred, så skulle vi förmoda, att LIF-arna söker sig dit. Ty kring Alf Göranssons stuga i Lekarebygget finns det säkerligen fin skidterräng.

— — —

Det stundar till traditionella julboxningar och de böra säkerligen samla fullt hus på Lagagården annandagen. Det hedrar Laholms Boxningssällskap, att kunna ordna så bra tävlingar och över huvud ta-

Den dödsdömdes mor blev rörd till tårar

— Ni kan inte tro vad det kändes underbart, när jag tidigt i morse fick reda på att min son Sven blivit benådad från dödsstraffet där borta i Amerika. Tänk vad jag blev glad, och vilken välsignelse, som vederfarits oss. Det är modern till den för kinesmord dömde Sven Hallberg, fru Anna Lovisa Hallberg, som gör detta uttalande, när [illegible] medarbetare uppvaktar henne i den lilla enrumslägenheten i Varbergs pensionärshem med anledning av att den från svenska myndigheter igångsatta aktionen om benådning från dödsstraffet nu givit resultat.

Ett telegram från utrikesdepartementet har nämligen guvernören i staten New York benådat de båda svenskarna Sven Hallberg, Varberg, och Gunnar Jansson, Stockholm, från dödsstraffet för det rånmord de begick på en kines, och straffet omvandlades till livstids fängelse.

— Det gångna året har varit ett sorgens år i djupaste bemärkelse, men nu har det i stället förbytts i glädje och jag skulle tro att i natt kommer jag att sova ordentligt för första gången på det här året. Alltsedan den 6 januari i fjol, då min son och hans kamrat häktades, har jag varit så nere och nervös, att jag blivit alldeles sömnlös, fortsätter fru Hallberg. Jag har hållit mig uppe till långt fram på nätterna bara för att jag skulle bli trött och kunna sova, men det har ändå inte blivit något helt med sömnen.

:Nu känner jag mej emellertid så lugn och glad till sinne, att jag tror att krafterna skall återvända. Jag är också övertygad om att jag skall få återse min son. Visserligen har dödsstraffet omändrats till livstids fängelse, men jag tror att de efter tre eller fyra år kommer att släppa pojkarna om de sköter sig väl, och det är jag övertygad om att de gör. Sven har skrivit så rart i sina brev hem till mej, De första breven jag fick inrymde visserligen missröstan och hopplöshet, men jag svarade honom i mina brev att svenske konungen och andra myndigheter lovat göra allt, för att de skulle slippa dödsstraffet.

Fick nerverna förstörda under kriget.

— Själv har jag den sista tiden haft en föraning om att de skulle bli benådade. Jag tyckte som så att "dom inte skulle kunna avliva två unga svenska sjömän", som hjälpt Amerika under kriget och fått sina nerver fördärvade.

— Men vad som är skett är skett och jag vet att både Sven och hans kamrat bittert ångrat vad de gjort, och både bett och fått förlåtelse hos vår Fader i himmelen. I ett av sina brev hem till mig skrev han bl. a.: "Min kropp kan de bränna, men inte min själ, ty den är hos Gud".

I sista brevet omtalade de att de haft besök av ambasadör Boheman och några andra höga herrar, som bett dem vara förtröstansfulla, och som lovat att de skulle göra allt vad som stod i deras makt, för att dödsstraffet inte skulle gå i verkställighet. Vakterna på fängelset har också hela tiden varit så snälla mot pojkarna och försökt att trösta dem på alla sätt och vis samt menat att nådeansökningen säkerligen skulle gå bra. Och dessa ord från vakterna har varit tröst även för mig, menar fru Hallberg.

Skickade pensionen som julklapp.

— Ja, fortsätter hon med en suck. Det är nu ungefär tre år sedan han senast var hemma i Sverige, och då var han också och hälsade på mig i Varberg. Hans båt hade förlist, och han fick permission att resa hem under den tid, som båten låg på reparation. En julklapp får dom i alla fall från mej, fortsätter fru Hallberg, både Sven och hans kamrat Gunnar, som inte har några anförvanter. Jag skickade nämligen för några dagar sedan hela min decemberpension, och det blir 19 dollar för dem att dela.

Det är ju så det räcker till cigarretter och litet annat smått och gott. Säkert kommer de att fira den här julen i glädje, trots att de sitter i var sin cell, och bara se kala murar runt omkring sig. Mellan deras båda celler finns det dock ett galler, så att de kan tala med varandra.

Fru Hallberg berättar vidare att hon skrivit både till "gamlekungen,, och kung Gustav VI Adolf och bett om deras stöd för att få en benådning till stånd. Och det är säkerligen också till stor del deras förtjänst att det lyckades.

Slutligen omtalar fru Hallberg att hon just skrivit ett tackbrev till Kung. Utrikesdepartementet, som kom med den glada nyheten till henne, och detta tackbrev hade fru Hallberg givit följande lydelse:

"För all den möda, som gjorts för att hjälpa min son Sven i en tid, som för mig varit en bitter smärtans och sorgens tid, ber jag att få uttrycka mitt hjärtevarma tack. Julen, som stundar blir för mig en fridens högtid i dubbel bemärkelse. Var vänlig och befordra detta mitt tack till alla dem, som skänkt stöd och hjälp.

Sven Hallbergs tacksamma mor
Anna Lovisa Hallberg.

Och så återgår fru Hallberg till arbetet med att göra julfint i sin lilla trivsamma enrumslägenhet, en jul, som i mer än en bemärkelse blir en glädjens högtid för henne.

Trebe.

Hallänning blir höjding på Gotland?

Hj. Nilsson, Gregor Bendz och Daniel Svensson kandidater.

Enligt Gotlands Folkblad står Hjalmar Nilsson i Spånstad, Daniel Svensson i Björnås och Gregor Bendz, Vallberga, som kandidater till landshövdingeposten i Visby.

Vidare nämnes riksdagsman E. v. Heland, försvarsminister Vougt, lektor Stellan Arvidsson och statssekr. F. Thunborg. Två gotlänningar kan också komma i fråga, riksdagsmännen Per Svensson och Georg Pettersson.

"Spånstad" anses vara den man, som har de största chanserna. Han har under sin riksdagstid och sin verksamhet inom bondeorganisationerna skapat sig ett gott namn och det anses, att han är en man av den bästa kalibern för gotlänningarna. Ännu återstår emellertid tre månader till Nylander avgår.

På BIO

Växtorps biograf

ger annad. jul kl. 5 (Obs. tiden) en av årets största filmframgångnar, Ormgropen, där publiken får stifta bekantskap med Olivia de Havilland i hennes hittills största roll. Att hon inte fuskat bort den bevisas av, att hon korades till årets bästa filmskådespelerska av Amerikas film kritiker. Till motspelare har hon Mark Stevens, Leo Glenn och Celeste Holm.

Biograferna i Mästocka och Hasslöv

kommer under julen med den underbara svenska filmen "Snövit och deu sju dvärgarna", vilket blivit hela svenska folkets älsklingsfilm. Den som såg filmen vid dess första uppförande är glad att se den på nytt. Det är en film att varmt rekommendera.

För övrigt hänvisas till annons i dag.

Skottorps Bio

ger onsdag Loffe blir Polis, en av Ahrles bästa filmer. Publiken skrattar och ler för hela slanten, står det i en recension.

get hänga ihop trots att deras sport är allt annat än välsedd av de styrande i staden. En enig drätselkammare vinkade med kalla handen när sällskapet kom med en så blygsam begäran om anslag som 200 kr. och inte ens vårt eget kompromissförslag om hälften vann något som helst gehör. Men LBS ger sig inte för sådana saker utan knogar på för fullt och vi hoppas att belöningen kommer i form av fullt hus på annandagen. Det är ju många bra matcher, som står på programmet.

Men på tal om boxningen så var det just en känd idrottsledare här i staden, som undrade varför inte LBS i stället lade om till brottning, som säkerligen skulle vinna större förståelse både hos de styrande och åskådarna och kanske även de aktiva. Det finns folk i staden, som lärt sig brottning på annat håll och som nog gärna ställde sig till förfogande som instruktörer. Det finns även en man, som är känd brottningsdomare. Så att förslaget kanske tål att tänka på.

Cel.

Ny väg nu klar i Uddareds kronopark

Fur skonades så mårdungar fick ligga i orubbat bo

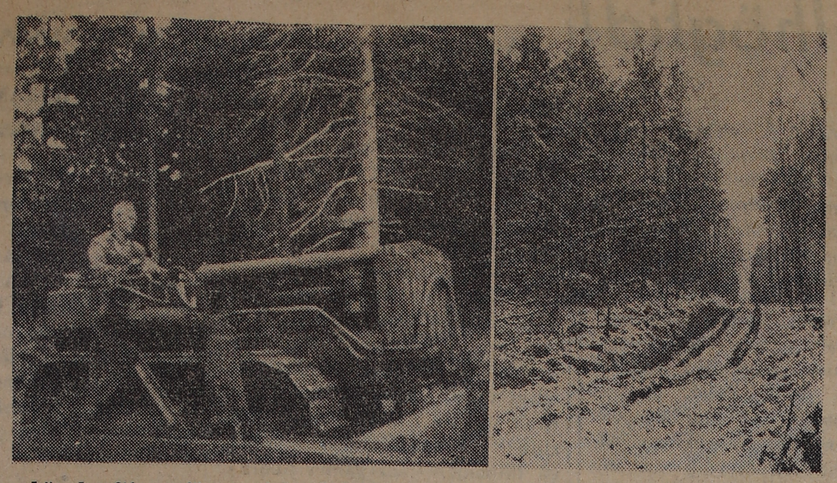

Med den här kraftiga pjäsen gick vägbygget snabbt o. lätt. T. h. parti av den nya skogsvägen.

Mellan de vita vackra snöfläckarna tittar den brungrå marken dystert fram. Här och var har blåsten sopat undan det vita täcket och frusna grässtrån sticker upp. Men iskristallerna blänker skarpt för den bleka decembersolen och skänker landskapet en säregen skönhet nu vid juletid. Det är underbart att vandra i skogen om än frosten biter lite i skinnet.

Men vi är inte ute för att göra några naturbetraktelser — sådana skriver vår medarbetare Gunnar Svensson bra mycket bättre. Men det kan inte hjälpas att man kan finna stora skönhetsvärden i det sydhalländska landskapet även i midvintertid.

Vi befinner oss i Uddareds kronopark i Laholms landskommun — så långt bort i kommunen som vi rätt gärna kan komma — c:a en och en halv mil från Laholm. Egentligen en mystisk figur som landskommunens gränser utgör. Men det är inte heller det vi skall titta på. I vårt sällskap har vi jägare **Ernst Feltblad** i Skogaby, som bor inte så långt från Uddareds kronopark och som alltid har hr Feltblad något intressant att visa och berätta.

Förbi den övergivna banvaktsstugan går vägen in i kronoparken och här möter oss det nya — en förstklassig skogsväg. Uddared har varit synnerligen vanlottat på vägar och det visade sig allt för dyrt att ligga och släpa fram timret ur den stora och fina skogen. Därför har domänverket under sommaren helt enkelt låtit bygga en ny skogsväg med användande av de modernaste maskiner, berättar hr Feltblad medan vi tar oss en härlig skogspromenad.

Kronoparken omfattar c:a 850 tunnland skog i fin växt och är sålunda mycket värdefull. Men väg saknades och väg har nu anlagts. I våras stakade man ut vägen, alla träden fälldes och i sommar har sprängskotten ekat i backarna. Sedan man sprängt stubbarna kom en caterpillar o. jämnade det hela. Det hjälpte inte hur stora trädrötterna än voro — bort åkte de. På 50 timmar gjorde caterpillarn ett arbete, som det behövts minst 20 man till under lika lång tid. I halvmånform och över en ganska hög backe går nu en bra skogsväg. Den är 1600 meter lång och 3 à 4 meter bred och kommer säkert att bli till mycket stor nytta.

— Jag måste säga, att skogarna under jägmästare Hans Hellichius ledning skötes på ett mönstergillt sätt, omtalar hr Feltblad. Han vill ha dem ordentligt i ordning och ordentliga proportioner i allt. Särskilt villebrådet här intresserar mig, ty jag arrenderar jaktmarkerna, men jag kommer mycket bra överens med jägmästaren. Han vill ha lagom med villebråd av alla slag, det tycks skogen må bäst av. Och vidare har han låtit dika ut 75 tunnland av de vattensjukaste markerna här.

— Hur är det då med viltillgången, frågar vi.

— Nog kan jag säga att det är en oerhörd skillnad mellan 1926, då jag kom hit för första gången och nu. Då kunde man gå i dagar utan att se ett spår, men nu har det tack vare en rationell viltvård blivit oerhört mycket bättre. Men så har vi också sparat på det. På 15 år sköts det säkerligen inte ett enda rådjur här. Nu finns det gott om allting. Orren minskar men det beror på skogsplanteringarna. Den trivs bäst på ljunghedar och kalmarker men sådana äro som bekant snart ett minne blott här i trakten. I stället ökar tjädern så att det jämnar ut sig.

Men vi hittade något mycket trevligt i somras när vägen byggdes. Djupt nere under en fura hittade man ett mårdbo. Här låg en hona med tre ungar och man tyckte det var synd att störa dem så att trädet fick stå kvar tills ungarna voro färdiga att ge sig ut på egen hand. Trots att man sprängde och röjde runt om brydde sig honan inte om det — hon bara fräste åt oss. Så en vacker dag kunde ungarna själva klara sig och då gav de sig i väg. Men de finns kvar i skogen, jag såg spår av dem för bara några dagar sedan.

Jag hade tänkt att försöka taga vara på hela stubben med bo och allt och bara flytta det åt siden, men se det gick inte av en rätt så lustig anledning. Strax efter det ungarna gett sig i väg tittade jag ner i boet och fick en jättesvärm av — loppor mitt i ansiktet. Ty mården har fantastiskt med sådan ohyra. Så var det ingen annan råd än att sätta ett par kg. dynamit under stubben och sedan gick både den och lopporna till sällare jaktmarkerna.

— Men är inte mården ett värre rovdjur än räven?

— Visst är den ett rovdjur, men det är trevligt att ha några sådana. Den tar ju en del vilt och särskilt är den specialist på ekorrar, men det gör inte så mycket om sådana stryker med.

Så är mården — som kan bli en meter lång — ett fint pälsdjur. Den har inte funnat här på många år och det är först på det sista decenniet som här funnits enstaka pälsdjur. Den är lovlig i januari och då kanske någon får skatta med livet, slutar hr Feltblad.

Men några av dem får säkerligen behålla livet, ty hr Feltblad tycker om vilda djur av alla slag, som han har så gott om och som han vårdar på sina vidsträckta jaktmarker här uppe i den östligaste kroken av Laholms landskommun på gränsen till Knäred.

Cel.

Snövädersjakt

Av Gunnar Svensson

Denna jakthistoria är nu tämligen gammal, men ligger mig ändå i lika friskt minne som om det hände i går.

Det var en dag då snön fallit hela natten och morgonen kom med fortsatt snöfall i nästan lugn väderlek. Snödjupet var omkring 30 cm., alltså ganska försvarligt snödjup, för att vara vid västkusten där annars den mesta snön som kommer omedelbart går upp i tö, till stor bedrövelse för Jägaren-naturvännen och inte minst barnen som i ett vackert snöfall se sina skönaste drömmar förverkligade.

Vännen och jaktkamraten T. B. kom redan i tidiga ottan hem till mig och efter det sedvanliga "god morgon" sade han, "det snöar ute, i dag få vi jaktväder", då jag satt vid morgonkaffet. "Det är alldeles jämnmulet och håller det på så här ett par timmar till, finns inte ett spår kvar, för de bli alldeles igensnöade", tillade han med snusförnuftig min.

Jag snodde på med kaffet och ville bjuda T. B. på en kopp, men han avböjde, han kom just från det egna kaffebordet. Jo, det snöade verkligen och det ganska bastant ändå och allting lyste så silvervitt och vackert, var än man kastade blicken. Men det började blåsa också, tyvärr, och det såg ut som om vinden skulle öka, längre fram mot dagen.

Jag gick in i det andra rummet efter jaktgevär och patroner, med aningar om yrväder och kanske full snöstorm, men sade ingenting för att ej nedstämma min väns förhoppningar om ett gott jaktväder. Jag gick emellertid och tog på mig ytterkläder, stövlar m. m. och följde med ut i det vackra snövädret. Vi beslutade oss att först gå neråt mot ån med det mörka vattnet, som nu låg alldeles överisat efter en längre tids sträng kyla. Men i dag var det inte alls kallt, blott ett par grader under noll. Blåsten ökar mer och mer och snön börjar vina över åkrarna. En hare springer upp på 100 meters håll men får lufsa vidare osaluterat, hållet är alldeles för långt, men vi kommer överens om att följa spåret som går rätt ner mot ån.

Nere vid ån ligger en gammal lertäkt som nu är bevuxen med vattengräs och säv. Rakt mot denna går jösses spår och det finns stora förutsättningar för att haren stannat där och inte brytt sig om att springa längre. Vi delar därför på oss och går mot lertäkten från var sitt håll. T. B. var den förste som kom fram till lertäkten från sin sida och jag ser honom tydligt lyfta geväret till, kinden men inget skott höres. Jag stod en stund förbluffad, men när jag kom fram och hans förtrytelse lagt sig så pass att han kunde framstamma: "En räv låg nere vid åkanten och gick så rätt ut på isen och försvann sedan spårlöst". "Jag fick inte tillfälle att skjuta på'n" tilllade han. Jag drog på smilbanden en smula, vågade inte storskratta fastän jag hade mest lust därtill — för att inte T. B. skulle bli tvärarg. Vi gingo ner till ån för att se efter hur räven kunnat göra sig alldeles osynlig och mycket riktigt, vi hitade legan där mickel haft sin morgonslummer, den var belägen alldeles ute vid själva åkanten och räven hade tagit ett skutt rätt ut på åns is och därifrån smugit sig rakt västerut i skydd av de höga åslänterna. Men vi fick bråttom efter rävspåret som fortfarande gick ute på isen och syntes tydligt på långt håll i den nyfallna snön. Plötsligt tvärstannade vi båda två, räven hade vänt och gått i en dalgång och följt denna och sedan gått i sydostlig riktning rakt upp mot skogen. Där blevo både jag och T. B. grundlurade. Hade vi blott gått ett femtiotal meter rakt i söder hade vi fått räven rakt i famnen. Vilken fräck rävtusan utbrast jag! Ja så tame tusan genmälte T. B.! Ja, vad var att göra? Vi stannade och höllo krigsråd. Haren fick i denna situation vara. Nu var det mickel rävs tur. Efter en liten stunds parlamenterande beslöts att T. B. skulle springa så fort han orkade upp till en liten avtagsväg och följa denna ut till stora landsvägen mellan Ränneslöv och Edenberga och stanna ända nere vid den elektriska sågen och där gömma sig i de vid sidan om denna växande små bergtallarna. Jag skulle stanna där jag var en stund så att T. B. skulle hinna fram innan jag började gå. Jag skulle nämligen ta mig an rävspåret.

Efter en stunds väntan började marschen efter rävspåret. Det följde dalgången en lång stund för att sedan snedda över åkrarna rakt mot skogen. Det gick in i den täta granskogen, där räven krupit under några granbuskar och kunde helt naturligt inte skjuta, utan fick hoppas att räven skulle gå i fällan och komma rakt på vännens T. B:s pass vid sågen. Men efter kursen att döma ser det ut som om räven lurat oss båda två.

Jag var emellertid inte kommen så långt på rävspåret innan jag hör ett skott åtföljt av ännu ett. Jag förstod genast att det var T. B. som sköt. Ljudet kom rakt från sågen, men jag följer ändå spåret men i ännu snabbare takt. Då hör jag ytterligare två skott från T. B. och förstår att räven blivit skadeskjuten och att T. B. förföljer denna. Jag tar nu ut stegen i full spårngmarsch för att kunna hjälpa T. B. om rävtusan skulle försöka smita från honom i den täta småskogen. Ett femte skott ljuder denna gång betydligt närmare ooch när jag kommer fram i en glänta får jag se T. B. stå och sparka räven i huvudet med sina stövlar allt vad han orkade. Räven låg i dödsryckningarna och vispade lite med svansen och gäspade dödens gäspning. Jag sprang fram och omfamnade T. B. och gratulerade honom för god jaktlycka, det var nämligen den första räv han fått skjuta. Jag själv hade skjutit några rävar innan denna jakthistorias tid.

När vi lugnat oss något berättade T. B.: När jag äntligen svettig och med bultande pulsar efter språngmarschen i den lösa snön hunnit fram till sågen, stannade jag för att lyssna. Jag drog några lugnande andedrag, såg efter om geväret var laddat och ställde mig därefter till rätta inne i de täta bergtallsbuskarna med en stor glänta rakt framför mig. Det var då fasingen, att hjärtat ej ville lugna sig efter den häftiga språngmarschen! Det sitter ända uppe i halsgropen på mig, och jag tycker det hörs lång väg, så aldrig i livet kommer här någon räv, och över min ena kind rinner hastigt en svettdroppe, tätt åtföljd av ännu flera. Men, nu, skymtar något rött därinne vid andra sidan gläntan. Ögonblicket därefter hoppar mickel ut på gläntan. Nu stannar han och kliver med frambenen upp på en liten stubbe och stannar och lyssnar efter förföljaren. Hjärtat hamrar förtvivlat på mig och jag kunde ej förstå, var räven hade öronen, som ej hörde det. Jag lyfter bössan och skjuter, räven tumlar omkull svårt skadskjuten, men reser sig ånyo och hasar sig åter in i de täta bergtallsnåren, de tre övriga skotten bommar jag i ivern och nervositeten. Först vid femte skottet drösar räven åter omkull och i det skottet fick han dödsstöten. T. B. berättar vidare: Nu, du mickel, ska du allt få för gammal ost, tänker jag, där jag står orörlig. För alla de gånger, då du narrat mig att springa långliga sträckor för att försöka genskjuta dig, men alltid misslyckats. Den här gången var du emellertid en snäll räv och kom rusande rakt i famnen på mig. Du såg ej ens när jag lyfte geväret till kinden och ögat, du hörde blott knallen och kände smärtan av hagelsvärmen, men i det momanget var det försent att vända om, då hade du redan fått vad du tålte.

Alles tot!

Det var en stor, kraftig mycket vacker hanräv med en mycket vacker svans med den yviga vita plymen i själva svansslutet.

Ja, nu skulle vi hem och förevisa räven och gingo först in till T. B. Där kom "kaffehurran" på i en fart och en flaska "kron" kom fram på bordet. Det var till att fira rävdöden och ha hans gravöl menade T. B. och jag måste instämma. Efter en varm kaffegök ville T. B. bjuda ännu en, men jag avböjde. Vi jagar färdigt först, senare kan vi väl ta en till och ändå flera om du vill bjuda svarade jag! Ja, så förblev det även. Efter att ha förevisat räven även i mitt hem, gick vi ut igen, glada efter den i vårt tycke lyckade jaktbörjan.

Ja, vi går nu till ån för att se vart haren tog vägen, menade T. B., och jag tyckte även att det var det bästa vi kunde göra. Snön hade nu upphört och blåsten var inte så kraftig att spåren yrde igen helt på en lång stund åtminstone. Nere vid ån fingo vi rätt på harspåret igen, men funno att jösse gått över ån och in på andras marker, så vi fingo därför ge upp sökandet av haren. Vi hittade däremot fasanspår nere vid åkanterna och funno snart de båda fasanerna. Vännen T. B. fick se en vacker fasantupp som sprang en bit före oss och hans gevär knallade och fasantuppen tumlade runt i snön.

I samma moment flög den andra fasanen upp — även den ne en tupp — och han kom inte långt, han föll för ett skott från mitt gevär. Mera var inte att hämta nere vid ån och vi beslöt att gå in i skogen för att ta en dust med de här talrikt förekommande vildkaninerna.

Det blev också i sanning en anstängande jakt. Kaninerna sprungo bara inne i de tätaste hulten och T. B. och jag skiftades om att gå inne i de täta snåren och att stå utanför i gläntorna på pass. Resultatet blev emellertid över all förväntan bra. När vi efteravslutad jakt hade nio vildkaniner med oss hem tyckte vi att vi gjort en mycket fin jaktdag i detta snövädret. En räv, två fasantuppar, nio vildkaniner och dessutom en strykarkatt, det var inte illa. Så nu kunde vi fortsätta med "kaffegökarna", menade jag och samma sak tyckte T. B.

Barnet i krubban

När Jesusbarnet låg på krubbans strå
de vise männen de sågo tysta därpå.

De den långa vägen färdats för att få skåda
det heliga barnet som över all världen en gång skulle råda.

Stjärnan på himlen dem visade vägen
Därom förtäljer en biblisk sägen.

Goda änglar vid krubban dröjde
bön och lovsång från Marias hjärta sig mot himlen höjde.

I. N.

UR MINNESBOKEN:

Ryggåsstugan i snö

JA, RYGGÅSSTUGAN I SNÖ, ja, Ryggåsstugan i gamla, kära Knäred. det är väl en syn för de eviga gudarna? Jag bodde där några dagar en vinter för många år sen, tillsammans med en god vän. Vi mådde bra och insög så stämningar, att jag har den för evighet, så att säga.

Den gamla bron över Krokån var skön med den vita snön på. Den var så som de gamla broarna över småälvarna i Norge — i Asbjørnsens landskapsstämningar, och det var, som om jag upplevde Asbjørnsens sägner om En signekjæring. Jo, här i och vid Ryggåsstugan var det strålande att vara för en poet. Icke minst därför, att gamle Asbjørnsen gick som levande med mig längs Krokån, upp mot den lilla kvarndammen, där vi brukade bada på sommarn. Ja, då jag kom till kvarnen där uppe, var det, som om de asbjørnsenska trollen kom mot mig med skogsrået vid sin sida. Skogsrået i snö?

Inne i Ryggåsstugan var det härligt varmt. Korgmakaren Edvard skötte den stora biläggaren, och han kunde vara kock också. Men Edvard ville icke med mig upp längs Krokån. Han ville hellre sitta vid biläggaren eller i sin egen stuga bredvid och arbeta på sina korgar och drömma om huggormar och annat rysligt.

— Du kunde väl gå med mig upp till dammen, Edvard?

— Nehejdå, visst inte, Pålsson lille.

— Varför inte?

— Just därför, att livet är för kort.

— Nu är du ju filosofisk, Edvard? Prata så en fattig stackare kan begripa dig?

— Ja, se, Pålsson, det är ju det med kvarndammen, att näcken holder till där just nu på vintern. Han har ett litet hål i strömfåran, säj. Isen ligger tjocker i ån, men just i fåran, där kan han sitta och löga sig och spela på gullharpan.

Just, precis som i Asbjørnsens sägner, tänkte jag.

— Men vad menar du med, att livet är för kort, Edvard?

— Jo, ser du, det är ju så, att han, som ser näcken midvintertid i strömfåran, han skall visserligen dö innan året är ute. Och jag är så rysligt glad vid livet, så. Du bör veta, att Kalle Bromfjäll, vi kallade, och Pelle Råbärget, dom dog båda, for dom hade sett näcken i strömfåran i januari. Dom dog av lungebrand i februari, just månadsdagen därefter. Så inte skall någon kanaljegubbe få mig att vandra längs dammen i vintertider, inte.

Men min goda vän och Edvard och jag hade det bra inomhyses i Ryggåsstugan. Och dessa dagarna står för mig, som unga och sköna dagar och dygn skall stå i minnet.

Edvard var ju en stormästare i att berätta historier. Han hade en lika stor fantasi, som en diktare av blodet, säj. Och jag tyckte mycket väl om Edvard korgmakare. Nu är han borta. Han går väl längs en himmelsk Krokån nu, var där inte finns is och kalla strömfåror med grymma näckar uti, men ljusa blommor över de himmelska ängderna. Och småttingar av änglarnas familj simmar i de ljumma vågorna, som han Edvard en gång sade till mig, då jag en sommardag träffade honom uppe vid Knäreds kyrka. Han skulle ned till Lagan och rökta en homma vid Krokåns os, eller mynning. Och nu så röktar han väl en homma i någon himmelsk Lagan, kan veta, snälla Edvard korgmakare, diktaren av blodet och Guds privata nåd.

J. Anker-Paulsen.

Christian Friskytt

(Forts. fr. sid. 7).

vi ge dem ett nyp till, men jag tänker skjuta korpralen, som har hjulbössa, de övriga hinna aldrig bli skjutklara. Så red Kersti och Karin ut till Såghuset och ställde sig i försåt i en dalgång.

Det dröjde en god stund innan svenskrna kom. Men vilken besvikelse. Nu hade man av erfarenheten blivit vis. Fyrmästaren hade sett till att en glödande sticka satt på var luntlåshane. Att skjuta på dem nu, hade varit rena självmordet. Till stor harm nödgades man se svenskarna gå förbi oantastade. Nu hade man ej annat än att rida hemåt mot åsen igen, dit de anlände välbehållna strax efter midnatt.

— Vi kunde gott ha sparat våra luntor i kväll, ty här fanns ju ej flera snappphanar, sade en rekryt. — Håll käften pojkvalp! röt korpralen, hade vi haft fyr på våra luntor upp vid Ysby kyrka, hade kanske ej buskeklipparna heller då vågat skjuta på oss. (Forts.)

Ett julkort fr. Hishult 1899 och dess underliga öde

Skogsavverkning och skogshuggning är melodien för dagen i många halländska bygder. Ändå var Halland en gång gällande för att vara Sveriges skogfattigaste provins. Så var det säkerligen också omkring sekelskiftet, då ovanstående kort togs. Men åtminstone i Hishult där de hörde hemma, fanns det avverkningsbar skog. Märkligare med kortet är att det, avsänt i Hishult d. 18/12 1899 gått den långa vägen över Atlanten till "mr. Charles Olsson, Long Island Nort Americka". En julhälsning från hemlandet. På förunderliga väger (man vet inte hur) har sedan det mer än 50-åriga kortet gått tillbaka och på ett egendomligt sätt hamnat i Tönnersjö och inköpts med en del auktionsgods.

Texten lyder i humoristisk formulering sålunda: Här komma några julgubbar och hälsa på du får se om du känner någon af dem det är varken kungliga eller socialister di har nog ingen politisk betickning men di önskar dig en god jul och ett gott nytt år..." (namn)

Julkortet med skogshuggarna från Hishult blev säkert en kär julhälsning "from old Sweden" för svenskamerikanen mr. Charles. Hans tankar stannade säkert vid gran- och furudoft i hemlandets skogar, och julen därhemma hos vänner och anhöriga. LT:s äldre läsare i Hishult känner förmodligen igen en del av skogshuggarna på bilden härovan.

Charles.

JULDAGEN.

Var hälsad, sköna morgonstund!

Honom skall du giva namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder.

Matt. 1:21.

I dessa ord höra vi det största glädjebudskap, som gått ut över världen, och varje jul återkommer det, alltid lika nytt och underbart. Julglädjen är ingen annan glädje lik. Ytliga människor fira högtiden utan att veta varför, men för en allvarlig kristen lyser klarare än alla julljus det stora löftet: **Han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder.**

Finns det någon synd? Behöva vi någon frälsning? Däraktigt tal. Ondskan, vreden, hatet, kriget, blod och tårar i detta grymma tidevarv säga nog mer än nog. Synden har uppenbarat sig i all sin ohyggglighet. Avunden är den stora världssynden, som störtat folken i fördärvet, som långt förut gjort människorna till varandras fiender och fortfarande spyr hat i samhället. Visst finns synden i alla dess otaliga former, och vi förgås, ty synden straffar sig själv.

En världsförlossare, när kom mer han? I alla tiders tider har den bävande frågan längtande stigit upp ur människornas hjärtan. I Grekland och i Rom restes tempel åt honom. Judarna väntade på Messias, våra asadyrkande förfäder bidade en ny Gud, visa män sökte hans stjärna i Österlandet, i våra dagar komma hedningar i stora skaror och fråga efter Frälsaren. Vad bevisar detta? Att vi behöva frälsning från det onda, som gjort människorna både fredlösa och fridlösa.

Frälsaren har kommit. Detta är julens glada budskap, som åter förkunnas liksom förr. Jesus vill förvandla världen till ett Guds rike med kärlek och frid på jorden. Men folken vände sig bort från honom. Statsmän hava styrt, men vart har det burit? Det må vi fråga i detta förtvivlade läge. Tänk, om man hade följt Jesu bergspredikan och behandlat varandra barmhärtigt! Där hava vi den enda rätta statskonsten. Vi må unna varandra att leva. Men därtill fordras ett kristligt sinne, en frälsning ej blott i papper utan i hjärtat. Där skall förvandlingen ske och förbannelsen förbytas i välsignelse.

Så är det först och främst för den enskilde, för en och var. En sinnesändring med ånger onh bättring, ett liv i tro och helgelse, i rättvisa och kärlek, detta är själens frälsning. Herrens Ande är över mig. Så talade Jesus, och så få vi trösteligen säga, om vi låta Anden övervinna vårt hårda, självviska sinne. Synden är en ond makt, som Jesus ensam kan övervinna. Han frälsar dig från dina onda tankar, du bekymrade själ. Gud förlåter dina synder. Herren driver bort bitterheten och ger dig kraft att glömma och förlåta. Du kanske plågas av tvivel. Jesus tänder trons ljus i din själ, och klart lyser emot dig det frälsande ordet nåd. Vi förtvivla ej, hur skrämmande allt än må synas. Vi veta, att Herren lever och hjälper oss. Vi veta, att detta livet med alla sina sorger ej är det enda. Vi veta, att vi gå hem till salighet, vartill julglädjen är en förebild. Ära vare Gud, som sände sin Son att vara din och min och hela världens Fräl sare.

Mel. Sv. ps. 40.

Nu kan var mänska vara glad
På denna arma jorden.
Se, Jesus Kristi i Davids stad
Vå Frälsare är vorden!
Det barn, som låg på krubbans halm,
Har vunnit evig segerpalm
Och öppnat oss Guds rike.

Paul Nilsen.

Julhelgens gudstjänster

JULAFTON (söndag)

Laholm 10 hgm. p. Nordblom; 16 julbön, p. Bergman; koll. till inomeuropeisk mission.
Skogaby hgm. inställd.
Veinge 16 julbön, kh. Ljung.
Tjärby 14 julbön, kh. Ljung.
Mästocka 16 julbön, komm. Rydén.
Knäred 16 hgm., kh. Eriksson.
Hishult 13.30 hgm. m. nvg., kh. Gustafson.
Ränneslöv 9.30 hgm., kh. Sjöholm
Ysby 13.30 hgm., kh. Sjöholm.
Växtorp 10 hgm., p. Bastholm.
Hasslöv 15 hgm., p. Bastholm.
Östra Karup 13 hgm., kpr. Norborg.
Skummeslöv 10 hgm., kpr. Norborg.
Båstad 15 julbön.
Hinneryd 11 julbön.

JULDAGEN

Laholm 7 julotta, p. Nordblom, koll. till Tysklands barn; 10 hgm. p. Bergman, koll. till kyrkligt arbete bland balter i Sverige.
Skogaby 7 julotta, p. Bergman.
Veinge 7 julotta, komm. Rydén.
Tjärby 7 julotta, kh. Ljung.
Mästocka 5 julotta, komm. Rydén.
Knäred 7 julotta, kh. Eriksson.
Hishult 6.30 julotta; 11 hgm., kh. Gustafson. Till julottan avgår buss fr. Björnhult kl. 5.50, fr. Högaryd (Brantings) kl. 5.50 och fr. Skogsgård kl. 6.00.
Ränneslöv 7 hgm., kh. Sjöholm, offer vid altaret till västkustens fiskinsamling.
Ysby 11 hgm., kh. Sjöholm, offer vid altaret till västkustens fiskinsamling.
Växtorp 7 julotta, kh. Hallind.
Hasslöv 11 hgm., kh. Hallind.
Östra Karup 8 julotta, kpr. Norborg.
Skummeslöv 6 julotta, kpr. Norborg.
Båstad 7 julotta, koll. till nödlidande.
Hinneryd 6 julotta; 13 julgdtj. å ålderdomshemmet.

ANNANDAG JUL

Laholm 10 hgm., p. Nordblom. Onsdag kl. 14 söndagsskolans barn samlas i församlingssalen
Skogaby 13.30 hgm., p. Nordblom.
Veinge 13 hgm., komm. Rydén.
Tjärby 16 hgm., komm. Rydén.
Mästocka 10 hgm., komm. Rydén.
Knäred 10.30 hgm., kh. Eriksson Fredag kl. 15 söndagsskolans julfest i kyrkan.
Hishult 13.30 hgm., kh. Gustafson.
Ränneslöv 13.30 hgm., kh. Sjöholm.
Ysby 9.30 hgm., kh. Sjöholm.
Växtorp 13.30 hgm., p. Bastholm. Torsdag kl. 13 samtliga kyrkliga söndagsskolors julfest i Växtorps bygdegård.
Hasslöv 10 hgm., p. Bastholm.
Östra Karup 13 hgm., kpr. Norborg.
Skummeslöv 10 hgm., kpr. Norborg.
Båstad 10 hgm. Martyrkoll.
Hinneryd 11 hgm., komm. W. Magnusson, Markaryd, martyrkoll. Fredag kl. 15 söndagsskolans julfest i kyrkskolan.

Laholm, Salemkyrkan: Juldagen kl. 7 Julotta. Past. Jeppsson och Almborg. Julsånger sjungas. Annand. kl. 11 p. Almborg.

Hishult, Betania: Annand. Jul kl. 14 Söndagsskolans julfest. Barnens program. Allmänheten inbjudes.

Veinge, Tabernaklet: Juldagen kl. 7 julotta, sång och musik, koll. Onsdag kl. 16 barnens övning. Torsdag kl. 19.30 off. möte. O. Häggestam. Sång o. musik.

Eldsberga, kommunalhuset: Onsdag kl. 19.30 off. möte. O. Häggestam. Sång och musik.

Växtorps missionshus: Juldagen kl. 11 pred. av Josef Månsson.
Laholms Luth. Missionshus: Predikan juldagen kl. 13.45 av Carl Paulsson.

Laholm, Sion, Godtemplarlokalen Juldagen 7. Se Salemkyrkan. 19 väckelsemöte. Jeppsson o. sångare.

Vallberga, Missionshuset. Annandag jul 16.30 väckelsemöte. pastor E. Larsson fr. Halmstad. Jeppsson.

Betel, Växtorp. Juldagen 7 otta. Erik och Hanna Sandberg samt evangelisterna. Annandagen 14 off. s.-skolfest. Sandbergs o. Borg m. fl.

Nordanå Onsd. 27 dec. 14.30 Hanna och Erik Sandberg. A. Borg.

Norr-Össjö (Valf. Nilsson) torsd. 28 dec. 14.30 Sandbergs och Alma Borg.

Ekeryd, juldagen 7 otta. Stud. Erik Nilsson, sångarna.

Knäred annadag 16. Nilsson och sångarna.

Ishult hos John Andersson torsdagen 28 kl. 15 söndagsskolans julfest.

EN HÄLSNING FÄRN AMERIKA:

Fröjdefull julhögtid!

När tiden var fullbordad, sände Gud sin son."
Gal. 4: 4—5.

"Och erkänt stor är gudaktighetens hemlighet."
1 Tim. 3: 16.

"Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, en härlighet såsom en enfödd sons från sin fader, full av nåd och sanning.
Joh. 1: 14. Joh. 3: 16.

Det hände sig, efter fyra tusen års väntan, "Medan de voro där, (i Betlehem) att tiden var inne — — — och hon födde sin förstfödde son." Luk. 2: 6—7. Det var i en, kanhända den mörkaste, natt som vår frälsare föddes. Löftenas stjärnor syntes blekna vid händelsernas gång. Hela Israel var såsom lösryckt från sin fäderneärvda frihet, och blev ett skattskyldigt land till Romare riket.

Några herdar som voro ute på marken höjde bedjande sina blickar mot höjden. Dem syntes en stjärna lysa klarare än andra. Jakobs ord: "Spiran skall icke vika ifrån Juda, icke härskarstaven ifrån hans fötter till dess Silot kommer, och folken skola bliva honom hörsamma." 1 Mos. 49:10: De blevo plötsligt omgivna av ett stort sken; en Herrens ängel stod framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem, och de blevo mycket förskräckta. Men ängeln sade till dem: "Varen icke förskräckta. Se, jag bådar eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket. Ty i dag har en frälsare blivit född åt eder i Davids

MAURITZ B. HANSON.

stad, och han är Messias, Herren." Luk. 2: 8—11.

Detta stora hoppingivande budskap borde glädja alla människor. Men denna världen sover i det anliga mörkret; och även om de höra budskapet, äro de få som i tron mottaga det. Men frälsarens födelse fyllde himlen med stor fröjd. "En stor hop av den himmelska härskaran lovade Gud och sade: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor, till vilka han har behag." Luk. 2: 13—14.

Detta glada budskap, som herdarna hörde och förkunnade för andra, blivit ännu i dag förkunnat. Från dem som tror går det från land till land, så att hela världen må få höra det. Någon härligare sanning kan du icke få höra, och bättre skatt kan du icke mottaga än Guds julgåva Jesus, din frälsare. Han är innesluten i Guds ords dyra sanningar, vilka Herren öppnar för dem som läsa ordet och i tron mottaga Herren Jesus. De som i okunnighet eller i stolthet gå Jesus förbi och förskjuta honom göra sig själva en stor skada och oersättlig förlust. Han är alla själars innersta behov. Han är profeternas uppfyllelse. Han är evangeli stora innehåll. Han är de frälstas vissa hopp och glädje. Han är de saligas eviga fröjd och lovsång. Allt detta vill han vara för dig och för mig, och alla människor.

Jesus är gåvan given åt jorden, Gud denna gåva åt syndare ger; Liksom midsommarsolen i norden Djupaste midnatt sin ljusglans beter.

"Och det folket, som i mörkret vandra, ser ett ljus, över dem som bo i mörka landen skiner det. Jesus är gåvan, given åt jorden, Gud denna gåva åt syndare ger."

Med vänlig hälsning!

Mauritz B. Hanson.

Från f. d. veingebon pastor Mauritz Bernhard Hansson, Auckland, Kalifornien, har vi genom förmedling av hans släkting hr John Gustavsson, Kapplet, Veinge, erhållit vidstående julbetraktelse.

Pastor Mauritz Hansson är som nämnt född i Veinge, närmare bestämt i Kapplet, där hans fader, Anders Hansson, var smedmästare. Denne övergav senare smedyrket och övertog Skogaby gästgivaregårds jordbruk där han bosatte sig med maka och sina tio barn. Hansson dog tidigt och alla barnen reste efter hand till Amerika, hjälpande varandra med resekostnaderna. Även modern flyttade dit över. I USA har syskonen Hansson haft olika yrken, några år varit farmare och Mauritz Bernhard blev präst. Han kom in i Augustanasynodens kyrka, där han utbildades till missionär, reste till Kina och verkade där under 22 år. Vid återkomsten till USA har han fortsatt att vara verksam inom Augustanasynoden. Pastor Hansson är nu 68 år gammal och hans äldsta syskon i 80-årsåldern. Änkling sedan i somras har han tre barn, sonen pastor Anders B. Hansson, förut missionär i Kina, och döttrarna Hanna, även hon f. d. missionär i Kina och mrs Lilian Andersson, gift med pastor Luther Andersson, East Oranga.

TOMTEN i folktron

För LAHOLMS TIDNING av LEONARD JANSSON.

Av de många mystiska väsen, som sagorna omtala, torde inga så länge och så levande bibehållit sig i folkföreställningen som tomtarna. I många landsorter är ännu den tro allmän, att tomten med outtröttlig flit, smula för smula, släpar till sammans de håvor, som göra huset lyckligt och välmående, under det han i andra omärkligt borttager all trevnad och välsignelse. Sålunda är han enligt den allmänna föreställningen huset, gårdens och hemmets skyddsande, som alltid belönar den flitige, omtänksamme och idoge men lika skoningslöst straffar den lättjefulle, oordentlige och försumlige.

Tomten beskrives i allmänhet som en något ålderstigen liten man, i storlek med ett tre års barn, klädd i grova, grå kläder samt med en spetsig röd mössa på huvudet. I vanliga fall uppehåller han sig i vitshuset, logen eller stallet, där han går och "pysslar" med varjehanda såväl dag som natt och i övrigt vakar över god ordning på gården eller i huset. På den tiden då tröskning och annat tidigt arbete uträttades vid lyktans sken så såg alltid tomten till att vederbörande kom upp i god tid för att inte försumma sitt arbete. När det bygges i gården, är det ett gott tecken när tomten höres hugga och bulta de stunder timmerfolket äter eller vilar sig. I smedjor, där tomte finnes, kan smeden lugnt lägga sig att vila, emedan tomten väcker honom med ett slag under fötterna, när tiden är inne att vända smältan och annat noga arbete. Förr i tiden gick ingen gärna i smedjan Tomasmässonatten, vilken natt är tomtarnas egen. Tittade man då ditin genom en dörrspringa, såg man tomten smida på silverstänger eller "vända sina egna ben under hammaren."

I hem, där god ordning och trevnad råder, tror man att det är tomten, som "drager till går den" eller "drager till bys". Men där husets folk mot honom brista i aktning eller fela i god ordning och snygghet, där "drager han från gården", så allt blir odrygt i lada och sädesbinge, djuren vantrivas och bonden blir utfattig. Det hände en gång att en bonde aldrig blev färdig med tröskningen förrän fram på våren, trots att fliten var mycket god, och att han inte fått mera säd än grannarna, som alltid blevo färdiga tidigare med sin tröskning. För att utforska hemligheten till denan ymnighet lade han sig en dag på "logrännet", och fick då se en mängd tomtar komma bärande till hans lada med var sin rågkärve. Bland tomtarna var en, som ej var större än ett finger och som bar ett sädesax på axeln. — "Inte tränger du om, att pusta så mycket", sade bonden där han låg och åsåg detta, "din börda är inte stor". — "Hans börda är efter hans krafter, ty han är bara nattgammal", svarade en av tomtarna; "men hädanefter skall du få mindre".

Från den dagen försvann all välsignelse i bondens gård, och slutligen blev han så fattig, att han måste gå med tiggarstaven.

I många landsorter har det varit sed, att sätta ut en skål gröt åt tomten på julafton. I en by lågo tvenne hemman tätt in till varandra. Vid det ena var en tomte, som på julaftonen plägade undfägnas med vitgröt o. honung. En gång var gröten så varm, när den sattes ut, att honungen smälte. När tomten skulle äta sin gröt, men inte som vanligt fann honungsdoppet, blev han så vred, att han gick ut i ladugården och släppte ut alla djuren, kor, hästar, får, svin och höns. Folket hörde ett förfärligt oväsen, där de sutto vid bordet och åto gröt, och husfadern skyndade ut för att se vad som stod på. Tomten hade emellertid återvänt till sin gröt, men fann snart att honungen smält och runnit ned under gröten i skålen. Då förstod tomten, att husbondfolket inte snålat in på tomtens vanliga julkost, och skyndade sig ut för att få in djuren igen i sina respektive platser. Djurens ägare kunde inte i början förstå sammanhanget, men efterhand förstodo de att det var tomten som hade sitt finger med i spelet. I det hemmet var tomten en väl aktad och älskad "lillefar". På ett annat ställe märkte husmodern att allt vad hon hade i skafferiet var mycket drygt, särskilt var det vetemjölet som varade ovanligt länge. Trots att hon tog av varan gång på gång, så syntes förrådet fast mer vilja ökas. En dag, då hon skulle gå in i kammaren efter lite mjöl, såg hon en liten tomte, som siktade mjöl därstädes. Hon såg då även att den lille mannen hade en mycket liten kostym och tänkte då att giva honom en ny som tack för hans stora flit och omtanke om dem alla. En dag var klänningen färdig och hon hängde ut den vid mjöllåren och ställde sig i dörrspringan för att se vad verkan gåvan kunde ha. När tomten kom fram, såg han på de nya kläderna, varpå han utbytte dem mot sina trasor. Men då han åter började sikta och fann att mjölet neddammade den granna dräkten, slängde han sikten i vrån och sade:

"Junker är granner.
han sig dammer.
Han siktar aldrig mer.'

I enlighet med den åldriga föreställningen om tomtarna så som husets skyddsväsen, lever ännu på många platser det gamla och vackra bruket, att när nygifta flytta in i sitt eget hem, vänner och anhöriga önska dem 'tomtebolycka", d. v. s. önska dem, att de gåvor, goda tomtar förläna hälsa, trevnad och förnöjsamhet, må bliva bofasta i deras hus och lyckliggöra dem i alla deras livsdagar.

När julljusen tändes...

Av KARL WILLIAMS.

Det skulle bli en likadan jul detta år som det varit under många år i Bokhultets öde och en samma lilla torp. Tungsamheten och de sorgsna minnena skulle lägra sig över de gamla, trots att det var ljusets och hoppfullhetens helg. Det var saknaden efter den förlorade sonen, gossen, som dragit ut i världen, som tryckte särskilt hårt på sinnena för gamle Niklas och hans hustru, Emma-Stina. Och vid jularna var det alltid värst. Då strömmade minnena på, då hade man tid att sitta stilla och låta tankarna gå tillbaka — till gamla tiders julhögtider.

Tio långa år hade deras Gustav varit där ute i Amerika, och nu hade han varit död i snart fem år. De gamla hade fått budet en tidig vårdag av socknens skollärare, som kom till dem en dag med ett kort meddelande om, att sergeanten i USA:s armé. Gust. Pederson, stupat på invasionsfronten i Belgien, och att han endast efterlämnade åldriga föräldrar i Bokhultet i Sverige.

Det var deras Gustav, som stupat i främmande jord för sitt nya fosterland. Några veckor senare kom ett särskilt meddelande från konsulatet, vari med delades, att deras son dött krigs hjältens död efter att ha visat tapperhet på slagfältet. Endast några småsaker lämnade han efter sig i sin amerikanska hemstad, Pittburgh, P-a.

Det var de där båda underrättelserna, som sedan fyra år tillbaka stängt ute julglädjen hos gamle Niklas och Emma-Stina i Bokhultet. Det gick väl an, när de båda gick i den grå vardagens sysslor, men vid jultiden kom alla minnen fram, glada eller sorgsna. Och nu kom minnet av deras förlorade son ständigt för dem vid denna signade högtid. Och ändå var det i år liksom något egen domligt med de gamla. Det var som om julaftonens helgade kväll burit något särskilt stämningsfullt med sig till deras tjäll.

*

Niklas stod ute på vedbacken och hackade granris. Det skulle läggas framför trappstenen, en gammal kvarleva från en halv kvarnsten.

Tänk så egendomligt med vädret denna jul! Det var snö, var som vårt gamla nordiska begrepp om hur långt julen skall vara i naturen. Granen vid gaveln till Niklas' stuga stod och bar på hela lass av vit och tung snö. Och bakom stod skogen, fläckig — grön och vit, kylig och ren och andaktsfullt stilla i den matt lysande decemberkvällens sken. Långt borta från landsvägen hördes bjällerklang.

Ut på gården kom Emma-Stina i sin svarta helgdagsklänning och gick ner till vedbacken, där Niklas stod och hackade. Hon hade stuckit händerna under förklädet och stod och klämde något mellan tänderna, som var svårt att få fram, tycktes det.

— Du Niklas, tycker du inte som jag, att dä ä så julavuret i da?, sade hon och fumlade med förklädet.

Niklas tittade upp från sitt arbete.

— Varför dä då? sporde han.

— Tycker du inte att dä precis liknar sig som den julen innan vår Gustav for te Amerika, du vet för tio år se'n, den julen du högg julgran, som vi inte har haft sen dess.

— Jo, dä va snö å grant då mä, men då var dä ändå grannare, för då va pojken hos oss, gamla stackare, sade Niklas och lät yxan sjunka ner på kubben med en suck.

— Han va dä ja, men ja töcker i alla fall att du kunde skaffa en gran i da, Niklas, sade Emma-Stina.

— Din stolle! Vad skulle vi gamla fjollar mä granen te, sade Niklas och såg allvarsamt förvånad på sin gamla hustru.

— Ja vet det inte, men dä känns så besynnerligt å högtidligt att jag tänkte på'et bara, svarade Emma-Stina.

— Ja, ättersom du äntligen vill, så kan ja väl hugga en gran då, tyckte gubben Niklas och tog yxan och pulsade iväg genom snön, mumlande något för sig själv om fruntimmerspåhitt och barn på nytt...

*

Julaftonens skymning lade sig blåvit och gnistrande kring det ensamma Bokhultet. Gavelfönstrets ljus strömmade ut i en bred flod mot skogsmurens mörka valv och lyste på de snötunga grenarna och förlorade sig i de dunkelblåa, tysta därinanför. Och över det gamla mosstaket tindrade stjärnehären från det mörkblå valvet så trogivande och stilla, som ville den i denna heliga kväll bjuda frid och stillhet över alla människornas boningar.

Inne i stugan satt Niklas och Emma-Stina, tysta och allvarliga. På en gammal trefot stod granen och i den hängde alla de gamla leksakerna från den tid, då deras Gustav ännu var barn och själv var med och klädde granen. Några ljusstumpar var också fastsatta i den, men ingen av de båda gamla hade fått för sig att tända dem. Det bar emot ändå, och minnena från fordom överväldigade dem. Från den öppna fyren flammade en brasa och i kökspisen på en trefot stod grytan och puttrade med risgröten i.

— Ska vi inte tända granen far?, sade hon med ett smålende över de gamla skrumpna dragen.

— Jo, tänd du henne mor, men dä känns bara som gråten ville komma en i halsen, när en ser henne å tänker på allt, svarade Niklas och tog åt näsduksfickan.

— Ser du, Gustavs gamla pepparkaksgubbe, som han fick å mister Alma, den hänger där nu. Den var han särskilt gla i, sade Emma-Stina.

De båda gamla hade inte märkt, att dörren sakta öppnades på glänt och att en gestalt stod därutanför i den mörka förstugan, lyssnande med återhållen andedräkt på deras samtal.

— Ska vi tända, Emma-Stina?, sporde Niklas dröjande ännu en gång och rest sig och gick bort mot spisen för att hämta tändstickor. Och just då öppnades dörren helt och hållet, och en lång, reslig gestalt trädde in. Innan de båda gamla ens hade haft tid att hämta sig, ljöd den inträdandes röst:

— Ja, tänd ni, far och mor, tänd ni granen, för nu vill ja se den brinna igen, hemma hos er!

Det höll på att bli för mycket för de båda föräldrarna, för att det var deras Gustav, som kom in hörde och såg de genast, fast de omöjligen kunde fatta det.

Som om orden hade kommit ur en mun, utropade de båda samtidigt:

— Gustav lille, Gustav lille, ä dä du!!!!

Och så stod de bara och stirrade på honom, som om han varit en från graven uppstigen vålnad. Men "vålnaden" gick fram och omfamnade Emma-Stina och sedan Niklas, varpå han slängde av sig respälsen och satte sig i den gamla soffan.

— Ja, här är jag nu, mor å far, livs levande hemma hos er igen, och glad är jag för det och för att ni båda lever. Alltså god jul och Guds frid härinne, skulle jag väl också önska er.

Men det var för mycket ändå för gamlingarna, denna oväntade glädje. De bara tittade och tittade på sin son, och han såg inte alls ut som ett spöke. Tvärtom, han var sig ganska lik fast kanske litet mera sträv i dragen, och något blekare.

Till sist var det mor Emma-Stina som först öppnade munnen:

— Men Gustav lille, du var ju dö därute i Amerika, sade hoon med ett komiskt uttryck i sitt gamla, glädjeskinande ansikte. Och Niklas repeterade:

— Ja, du var ju dö, dä sa klockar'n också.

Men den hemkomne sonen öppnade munnen till ett livsglatt skratt, gick fram till de gamla än en gång och tog dem i händerna:

— Dör var jag inte, ser far och mor, fast det stod i tidnin-

Forts. å sid. 4

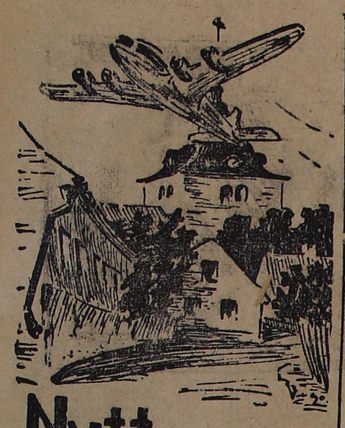

Nytt och flytt

Dagens namn:

ADAM.

Soolen går upp kl. 8.58 och ned kl. 15.24.

Morgondagens namn:

EVA.

Solen går upp kl. 8.58 och ned kl. 15.25.

JULDAGEN.

Solen går upp kl. 8.58 och ned kl. 15.26.

ANNAND. JUL.
STEFAN.

Solen går upp kl. 8.59 och ned kl. 15.26.

Onsdagens namn:

JOHANNES.

Solen går upp kl. 8.59 och ned kl. 15.27.

Dagens dikt:

Ett barn är fött på denna dag:
så var Guds välbehag.
Det föddes av en jungfru skär:
Guds son det barnet är.
Här vilar du i ringhet klädd,
på fattigdomens bädd.
Välkommen var, o Herre kär!
Vår gäst du vorden är.

(Julsång fr. medeltiden.)

Teckomatorp—USA

I Pressbyråns personaltidnings välredigerade julnummer hittar vi följande solskenshistoria från Teckomatorp:

I aug. skrev Mr Thomas E. Drumm jr. till Pressbyrån från England att han under en resa i Sverige besökt Teckomatorp och att hans fru där blivit mycket betagen i en tavla som fanns i den till kiosken hörande serveringslokalen. Han undrade om den var till salu och om han i så fall kunde få köpa den för att hemföra den till Amerika.

Tavlan, som var en oljemålning föreställande en skånsk bondgård och målad av J. Rosengren, utgjorde en dekoration i serveringen och var alltså egentligen inte till salu, men Pressbyrån överlät den i alla fall till Mr Drumm för inköpspriset 250 kr. Och nu är den skånska bondgården på väg över Atlanten och kan kanske bidra till att göra reklam för svenskt måleri. För det var en vacker tavla.

— Vilken snittsig rock du har. Man skulle kunna tro att du stulit den efter mått.

Fruktlös vädjan?

Den stora fruktbristen i Övre Norrland har fått en slående illustration i ett rörande brev, som en femtonårig lapplandsflicka Edit Fältros från Norsivaara i Hakkasby, åtta mil norr om Gällivare, skickat till Kristianstadsbladet.

"Här uppe i Lappland har vi läst i tidningarna", skriver flickan, "hur det finns äpplen i Kristianstad och nu vill jag bedja, om det skulle vara någon, som är villig att skänka äpplen åt mig. Jag kan ju lösa ut det från Gällivare järnvägsstation, så att ni inte skall behöva betala frakten den långa vägen Jag bor i en liten skogsby, där vi är fyra familjer Vi har ingen landsväg och ingen elektrisk belysning. Landsvägen börjar en mil härifrån. Jag har far och mor och nio syskon och det skulle vara så roligt att få dela ut äpplen, då man inte har råd att köpa julklappar. Många familjer här uppe har ingen frukt och jag lämnar brevet i väntan och hopp att någon som hör min bön skickar oss äpplen".

Tidningen har skickat ut en vädjan till fruktodlarna att försöka skicka frukt till Norrland före jul

Anfallsmedlen mot hemorten

förbättras oavbrutet men även metoderna att minska skadeverkningarna utvecklas. Din luftskyddsförening ger Dig möjlighet att följa denna utveckling.

i dag

Så här dan före dopparedan kan man naturligtvis inte inleda en pratstund som denna med att tala om annat än julen och julvädret. Och om både det ena och det andra är inte annat att säga, än att det artar sig väl. De timliga håvor, utan vilka julen inte kan firas traditionellt, är bärgade. Väderlekstjänst är optimistisk beträffande utsikterna till vinterväder över juldagarna. I eget intresse och av god vilja att tro på väderlekstjänstens förmåga att kunna spå väder vill vi nog lite var också vara optimistiska ifråga om julvädret. Hur det blir, får vi se.

— — —

Just nu till jul har Polisförbundet kungjort sin blockad mot Laholms stad. För anledningen till konflikten har vi tidigare redogjort, och här skall vi inte vidare gå in på detta ämne. Vi skall bara uttrycka en förhoppning om att kungörelsen om blockaden inte skall föranleda hrr dynamitarder, inbrottstjuvar, förfalskare, slagskämpar eller andra poliskunder att förlägga sin verksamhet hit. Blockaden avser inte den nuvarande polispersonalens tjänster. Men om det efter en eventuell hitflyttning av hrr dynamitarder, inbrottstjuvar o. s. v. skulle uppstå gatustrider och polisen då skulle finna sig ställd inför en övermakt, skall då modiga och starka karlar ha rätt att ingripa i striden på polisens sida? Som alla andra problem blir även detta mer o. mer invecklat ju mer man fördjupar sig däri. Men vi skall hoppas, att konflikten snabbt bringas ur världen, ty den är ingalunda olösligt.

— — —

I skrivande stund har ännu inga lösningar på vårt julkorsord inströmmat. Men vårt julnummer har ju knappt mer än nått vår läsekrets, och korsordet tål nog att fundera på en god stund. Åtminstone ordet 41 vågrätt. Som "nyckel" har utsatts "Dam utan namn". Men det är fel, vilket ju försvårar lösningen. Det skall vara "Dam utan namnsdag". Vilket härmed varder rättat.

— — —

Prenumerationsprat borde kanske vara bannlyst i den här spalten så här dan före dan. Läsaren får emellertid ursäkta oss, att vi omnämner, vad en Växtorpsbo i går påpekade för oss, nämligen att LT för en helårsprenumerant kostar bara 7 öre per exemplar. Och det tyckte han var billigt i dessa tider.

Ja, det var vi naturligtvis inte sena att hålla med på, helst som hans påstående var med sanningen fullt överensstämmande. Vi skall göra en liten jämförelse. Ett exemplar av "Laholms Tidning", som nu hänger inom glas och ram på redaktionen och bär årtalet 1877, har strax under "huvudet" uppgifter om prenumerationspriser. Det omtalas, att helårsavgifter är 5 kr. och att tidningen utkommer två gånger i veckan, tisdagar och fredagar. Om vi säger, att tidningen utkom 100 gånger om året (minst ett par utgivningsdagar torde ha infallit på extra helgdagar), blir det 5 öre per exemplar. Detta var som sagt 1877. 1951 kostar tidningen blott 2 öre mer. Men vad har inte andra varor stigit i pris under denna tid! Ett vanligt jämförelseobjekt är ju brännvinet. Enligt en okontrollerad uppgift var brännvinspriset på 70-talet 90 öre litern. Nu kostar det 15 kronor! Och då var väl en daglön inte mer än 75 öre om dagen. Nu är den väl uppe i c:a 15 kronor. Jämförelserna kan fortsättas nästan hur länge som helst, och skillnaderna är nästan fantastiska, dock som nämnt med undantag för prenumerationspriserna. Går man riktigt till grunden, är dessa faktiskt i dag lägre än för 1877. Att märka är nämligen, att Laholms Tidning 1877 hade blott tre spalter på var sida mot nu sju och att sidantalet då var fyra mot nu sex eller åtta. Ett helt nummer hade då alltså icke mer än 12 spalter, och de innehöll sammanlagt inte mer material än vad som nu rymmes på en enda sida i LT.

Och ändå var Laholms Tidning även på den tiden billigare än de flesta andra tidningarä, åtminstone om man skall tro en "anmälan" som stod att läsa på första sidan av LT av den 28 februari 1885 och varur vi återger:

> **Laholms nya Tidning** ortens mest spridda och anlitade nyhets- och annonsblad (läses af tusentals personer) är också i förhållande till sin storlek landets billigaste tidning.

— — —

Det var meningen att Rosengården skulle fått sin första hyresgäst redan till jul, men därav vart intet. Det är en ny tandläkare på folktandvården, som har det besvärligt värre med sin bostad på annat håll, och han hade blivit lovad att som förste man på skansen till julafton taga sin lägenhet i besittning. Men trots att man jobbat för fullt och fått upp tapeter och lagt parkett och korkmattor, så gick det inte, utan han får vänta till tredjedag jul. Men då lär han komma. Och sedan skall det väl inte dröja allt för länge innan hela Rosengården skall vara inflyttningsklar. Den har varit länge efterlängtad både av alla, som skall flytta in där, och av stiftelsens styrelse. Nu har man satt igång för fullt med att göra i ordning den nya gatan — Syrénvägen som den så vackert döpts till — och en grävmaskin och ett flertal lastbilar gör sitt bästa för att jämna gatan och fylla igen lerhålan. Det gamla brygghuset är rivet och till våren skall här nog bli fint och trevligt och den nya fastigheten då göra skäl för sitt namn. Men det kan inte hjälpas — förbindelsen med Nybergs lid måste bli en trafikfälla med den rätt brant sluttande Syrénvägen. Om man höjer vägen kan man kanske eliminera de värsta riskerna. Men bra gjort är det i alla fall att i Laholm, där man nätt och jämt får bygga tvåvåningshus, inom lagens ram åstadkomma ett hus med bostäder i fyra våningar.

— — —

Så skall vi passa på att tacka pastor Jeppsson och Sionförsamlingen för den vackra julblomman, som redaktionen fick mottaga som ett tack för vårt arbete med predikoturerna. Hjärtligt tack! Annars är det vanligast att man blir ihågkommen blott när man råkat skriva något galet eller "tryckfelsnisse" varit framme.

Till sist önskar vi alla våra läsare en god och glad jul.

Petrus.

Christian Friskytt

För LAHOLMS TIDNING av PEHR-LINUS NILSSON

XVI.

Så kom prästen och klockaren åkande i sin lilla karet. Så steg de av vid grinden och gick fram över kyrkogården, vördsamt hälsade av menigheten. Kyrkoherde Ulmivallius var klädd i s. k. kjol och kruskrage, trots den svenska kyrkans förbud mot kruskrage. Ett löjligt förbud. Hur vacker är ej den danska kragen! Varför ej införa den vid åtminstone altartjänst, även om den svenska prästkragen annars är mera praktisk. (Kruskragen symboliserar Johannes Döparens huvud på ett fat. Den svenska prästkragens två tungor symboliserar lagens tavlor).

Kyrkoherden stannade utanför kyrkrörren, som om han väntat någon. Om en stund syntes tvenne ryttare på vägen. När de kom närmare såg man att det var två kvinnor. De band sina hästar vid en knotig björk vid grinden och gick fram till kyrkfolket. Nu såg man att det var friskyttar. Kersti drog fram ett papper. Det var först en avskrift av Christian V:s budskap till folket i de skånska landskapen. (Dit räknas även Halland och Blekinge). Alla blottade sina huvuden då Kersti började: "Vi Christian med Guds nåde", etc. Budskapet innehöll en upppmaning att på allt sätt stödja friskyttarna, som nu samlades i Skånska kavalleriregementet, till vars chef han utnämnt majoren Sven Povelsen. (Göingehövdingen).

Sedan läste Kersti upp kapten Nils Tidemans och ryttm. Eskild Nielsens order till befolkningen i södra Halland samt frågade de närvarande om de ville, nu, som alltid förr, vara trogna sitt fädernesland Danmark och bära de bördor, som oundgängligen krävdes. Härpå svarade alla "ja".

Kersti och Karin stannade över söndagen i Uddekulla och möllan vid Karsefors för att i skymningen rida ned till åsen efter väl förrättat värv.

I Laholm var man inom den fåtaliga militärförläggningen i Skansen högst orolig över den vändning kriget syntes taga, trots segern vid Fyllebro. Löjtnant Fersenstein hade till sitt förfogande nästan endast fotfolk, som föga kunde uträtta på den tiden mot snapphanarna, snapphanarna var väl beridna och beväpnade, vilket gjorde att de var herrar på täppan i hela södra Halland upp till Halmstad. Man visste på svensk sida att ej mindre än 3 kompanier friskyttar stod på åsen. Av dessa var Nils Tidemans folk från Bjäre och Höks härades samt i någon mån även från Norra Åsbo härad.

För var dag som gick slöt sig nya skaror till snapphanarna. Därtill kom att mången bonde tidvis följde dem. Det blev sålunda en verklig folkrörelse. Nils Tideman och hans män har i historien fått rykte om sig att ha farit fram på det rysligaste sätt. T.o.m. en författare, som var en av de första svenskar, som såg oförvillat på friskyttarna, ramligen folkskollärare Nils Edberg ser milt på Nils Tidemans handlingar. I sin bok: "Gården och släkten" heter det: "Så kom kriget 1676 med danskarna och med snapphanarna. Då huserade Nils Tideman med sin tygellösa flock på Hallandsås".

Trots all sin hårdhet är dock Nils Tideman en verkligt stor gestalt. Hans brev bära vittne därom. Dessa visa att Nils Tideman var en rättvis man, som fordrade krigsmans rätt för friskyttarna. Det fingo de ej. Den upprörande grymhet varmed svenskarna sökte kuva snapphanerörelsen förklarar helt Nils Tidemans handlingar. Glöm ej heller att friskyttarna aldrig blev helt besegrade samt att det i första rummet var Ludvig XIV i Frankrike som ingrep till Sveriges förmån.

På hösten 1676 hade någon förstärkning kommit till Laholm, dock nästan blott fotfolk. Man tycks i svenska hären haft brist på kavalleri och dåliga hästar. Den omständigheten att snapphanarna gång på gång rövade bort foror med förnödenheter förorsakade svält i svenska hären.

Till befälhavaren i Laholm hade rapporterats att, som det heter lösa kvinnor och käringar löpa omkring med bud från snapphanarna. Man skickade ut små truppavdelningar för att försöka fasttaga budbärarna samt hindra att folket körde ned till åsen med förnödenheter. På kvällen var därför en smärre avdelning på väg till Karsefors och Uddekulla, vilka platser var kända som tillhåll för snapphanarna.

Avdelningen utgjordes av en korpral och några nyutskrivna rekryter, samtliga till fots.

Vägen förbi Ysby kyrka och upp till Brödåkra, Uddekulla och Karsefors gick längre nordväst än nu, samt slingrade sig förbi en dalgång där i min barndom en källa fanns, som försåg småskolan och tidigare även folkskolan i Ysby med vatten. (Gamla småskolan låg där Bröd. Johanssons mek. verkstad nu är).

Kersti och Karin hade i skydd av höstmörkret ridit från Uddekulla. Komna i närheten av bemälda dalgång, hörde de stegen av trupppavdelningen. Skyndsamt red de ned i dalgången som var bevuxen med ek, hassel, slån och kaprifol.

I nästa ögonblick kom avdelningen förbi gömstället. Karin, som tappade besinning vid åsynen av den hatade fienden sköt av sin pistol mot avdelningen, trots Kerstis förbud däremot. Skrik och jämmer visade att skottet ej förfelat målet. Kersti var nu tvungen att skjuta. Åter jämmer och svordomar efter hennes skott. Så sporrade de båda ryttarna sina hästar och red i galopp långsåt dalen. Men endast korpralen med sin hjullåsbössa sköt ett skott in i krutröken. Manskapet hann ej ens få eld på luntorna innan Kersti och Karin försvunnit. Det svenska infanteriets luntlåsgevär var odugliga i det stridssätt snapphanarna använde.

Kersti och Karin höll in sina hästar på ett par tre hundra stegs avstånd. De hörde hur soldaterna lyfte upp sina sårade kamrater, samt att man beslutat gå tillbaka till Laholm.

— Gott, sa Kersti, nu skall

(Forts. å sid. 5)

Jul

FRÅN STALLETS SPJÄLTA FODERHÄCK
SIG SÖMNIGT LYKTSKEN TÖMMER.
I VADMALSKOFTANS DJUPBLÅ VECK
MARIA BARNET GÖMMER.
PÅ SPILTANS STRÖ HON BLEK SIG SATT
MED SÄNKT OCH TANKFULL TINNING,
OCH BLITT BETRAKTAR HON SIN SKATT
SOM LER VID BARMENS LINNING.

MEN TYST I TORPETS FÖNSTERVRÅ
MOR KERSTIN MED SIN MAKE
OCH BARNEN JAN OCH JERKER STÅ
VID BROKIG GRENLJUSSTAKE.
DE KNYTA HÄNDERNA I BÖN,
DEM BLÄNDAR STJÄRNANS SKIMMER,
OCH RUTANS ISROS TINDRAR SKÖN
MOT FÖNSTERBRÄDETS TIMMER.

ALLT DJUPARE BLIR NATTENS RO.
SNART SKOGENS SPARVAR DJÄRVE
EJ LÄNGRE LÄMNA NÖDSTÄLLT BO
I FLYKT MOT TORPETS KÄRVE.
MEN VINTERHIMLEN LYSER KLART
BAK GÄRDETS MAGRA TALLAR,
OCH STJÄRNAN STRÅLAR UNDERBART
PÅ SNÖBETÄCKTA STALLAR.

Oscar Levertin.

Ett läggspel om Julklapparna

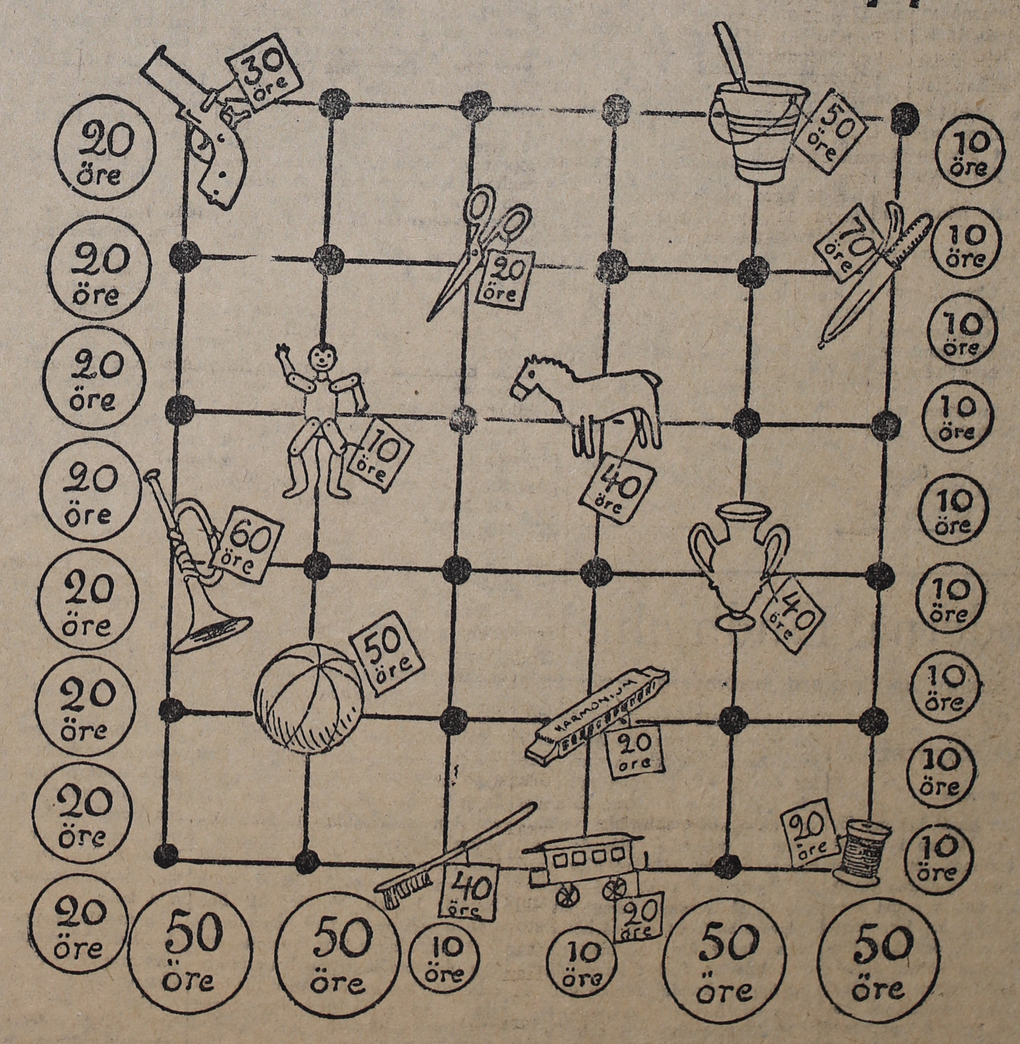

Den rutade skivan härovan är ett slags spelskiva, varmed man kan ha ett riktigt roligt tidsfördriv under juldagarna och annars med, om man vill. De olika saker, som ses fästade vid skivan äro — kunna vi tänka oss — några lustiga julklappar, som vi fått, och på de vidfästade lapparna står den summa de kostat.

Klistra upp hela teckningen på papp och klipp så ur hela spelskivan för sig och myntstyckena runt omkring för sig.

Spelet tillgår nu så, att summorna för till exempel den första horisontala linjens leksaker — pistolen och sandhinken — hopsummeras. Det blir som man ser 80 öre.

Lägg då på de svarta punkterna på den horisontala linjen fyra myntstycken, som tillsammans blir 80 öre På sammasätt gör man sedan med de följande linjerna, men man måste komma ihåg, att man måste lägga de olika myntvalörerna så på de svarta punkterna, att de hopsummerade även uppifrån och ner ger det sammanlagda värdet av de föremål, som ligger på samma lodräta linje. Det gäller då att välja de tillgängliga myntsorterna så att summorna stämma vid adderingen i respektive olika horisontala och lodräta linjer. Sålunda skola de mynt, som ligga på första vågräta linjen passa ihop vid beräkning och summaräkning av talen i de lodräta linjerna på samma sätt som förhållandet skall vara med övriga vågräta linjer.

Det är en liten roande räkneuppgift om julklapparna.

RADIO

LÖRDAG DEN 23 DECEMBER.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Eric Coates dirigerar New Symphony Orchestra. (Grammofon.)
7.10 Frukostklubben.
7.40 Morgonandakt. Pastor J. W. Johnsson.
8.00—8.15 Nyheter o väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Gammal dansmusik av William Lind och hans jultomtar.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Skivnytt.
12.55 Tidssignal.
13.00 Ett kapitel ur "Djupsöseglare" av Holger Thesleff. Uppläsning av Åke Engfeldt. (Norrköping.)
13.30 Plantagesånger. Toner från Södern med Oscar Rundqvist, sång, Charlie Cöster, cello och Julius Jacobsen, piano.
13.55 Pinkertons detektivbyrå. Kåseri av Remo Ciacelli.
14.25 Musik på lördagsmiddagen.
15.35 Vem ville Ni hellre vara? 25 minuters kedjereaktionär frågvishet.
16.00 Kalmar domkyrkokör sjunger under ledning av Lennart Annemark. (Från Kalmar domkyrka.)
16.20 Hur ska det heta? Lektor Gösta Bergman svarar på språkriktighetsfrågor.
16.30 Väderlek.
16.40. Barnteatern: I jultomtarnas verkstad. Pjäs av Thorbjörn Egner.
17.10 En bondfångarkupp med förhinder. Bernhard Hedlund berättar.
17.25 Konsert av Göteborgs radioorkester. Solist: Louis Perlemuter, violin. Dir.: Sixten Eckerberg.
18.00 Helgmålsringning fr. Salems kyrka i Södermanland.
18.10 Grammofonmusik: 1. Förspel till "H. M. S. Pinafore" (Gilbert-Sullivan). Ork. Dir.: Isidore Godfrey. 2. Passione (Bovio-Valente-Tagliaferri). Paolo Silveri, sång. Dir.: Leopoldo Gennai. 3. Boogie-woogie etyd (Morton Gould). Shura Cherkassky, piano. 4. Tre barnvisor (Arenskij-Cleeg): a) Barnet och fjärilen; b) Vaggsång; c) Påskdag. Billy Neely, sång. 5. Ur Danssvit (Eduard Künneke). Berlins filharmoniska ork. Dir.: Tonsättaren. 6. Det måste vara underbart ur "Vita hästen" (Benatzky-Stolz). Solist: Per Grundén. Dir.: Sune Waldimir. 7. Laura (Raksin-Mercer). Paul Westons ork. 8. Stämningsmelodin, vals (Normann-Andersen-Larsson). Eric Jonsson, sång. William Linds ork. 9. Kramforsschottis (Hans-Erik Nääs). Hans-Erik Nääs, dragspel. 10. Lappskoj (Westerberg-Bie). Gösta Westerberg, sång. Charles Redlands kvintett. 11. Hindu-boogie (Reinhold Svensson) Hammond Olson, hammondorgel.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter . väderlek. Dagens eko.
19.30 Gammal dansmusik.
20.00 ...och så kommer det en gosse... Karl Gerhards följetong. Sjätte kapitlet.
20.30 Före dopparedan.
20.30 Musik.
20.36 Aktuellt om juljäkt.
20.38 På det vanliga stället. Scen av Lennart Forssberg. Medv.: Gunnar Björnstrand o. Birgit Rosengren.
20.58 Sven Arefelt leker på piano.
21.08 Nytt hus på fast mark. Flyttgröt i Surte.
21.15 Resultat av Novemberrevyns kriminaltävling.
21.20 Blue heaven. Grammofonnovell av Per-Martin Hamberg Han — Sven Lindberg; Hon — Ellika Mann.
21.40 Tre fruar i Småland. Fru Wagnson, fru Malmberg, fru Ernberg.
21.55 Fyra kring en flygel. Medverkande: Brita Borg, Povel Ramel, Oscar Rundquist, Folke Eriksberg.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30 Modern dansmusik.
23.00—0.30 Endast mamma är vaken.

SÖNDAGEN DEN 24 DECEMBER

7.45 Ester Berggren sjunger julsånger.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Barnteatern: När jultomten lånade ut sin luva. Pjäs av Kåre Holt.
8.40 Morgonmusik av Bengt Nilssons ensemble och grammofonen.
9.30 Med Ernst Norlind på en konstnärernas valfartsort. (Malmö.)
10.00 Grammofonkonsert. 1. Svendsen: Karneval i Paris op. 9. Statsradiofoniens symfoniork., Köpenhamn. Dir.: Nicolai Malko. 2. Nielsen: Liten svit för stråkar op. 1. Statsradiofoniens symfoniork., Köpenhamn. Dir.: Erik Tuxen. 3. Aulin: Konsert nr 3 c-moll för violin och ork. op. 14. Solist: Charles Barkel. Radiotjänsts symfoniork. Dir.: Tor Mann.
11.00 Gudstjänst i Elimkyrkan (Baptistsamfundet), Eskilstuna Predikan av pastor G. A. Hammarström. Psalmisten: 51; 75; 60; 557. (Sv. ps. 41; —; 50; —; —).
12.15 Julsånger från skilda länder. (Grammofon.)
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Gamla skivbekanta.
12.55 Tidsignal.
13.00 Sagohörnet: Herr Olssons galoscher. David Eriksson läser en saga av Åke Holmberg.
13.15 Underhålln.-musik av Francesco Astis ensemble. (Göteborg.)
13.55 Räknetal på julafton, en novell av Berit Spong. Uppläsning av Karin Kavli.
14.25 Grammofonmusik. 1. Per Spelman han spelte, svensk rapsodi (Oskar Lindberg). Radioork. Dir.: Sten Frykberg. 2. Min pige er saa lys som rav ur »Moderen» (Carl Nielsen). Solist: Aksel Schiøtz. Dir.: Johan Hye-Knudsen. 3. Första satsen ur Sonat nr 2 e-moll för violin och piano op. 24 (Emil Sjögren). Åke Jelving och Natanael Broman. 4. Det kom ett brev (de Frumerie-Lagerkvist). Kerstin Torlind, sång. 5. Fantasi op. 11 nr 1 (Stenhammar). Carl Tillius, piano. 6. God jul, potpurri (arr. Sven Sköld). Radiokören och Septiman. Dir.: Sven Sköld. 7. Poem ("denko Fibich). André Kostelanetz ork. 8. Nalkas den signade juletid (Eklöf-Stjerne). Folke Andersson, sång. Hanns Bingangs ork. 9. Vals från Siljansnäs och Rättvik (efter Roligs Per Andersson). Dalaföreningens spelmanslag. 10. När det lider mot jul (Liljefors-Oterdahl). Sonia Estelle sång med damtrio. Jerry Högstedts ork. 11. Rudolf med röda mulen foxtrot (Marks-Candström). Margret Jonsson, sång. Sam Samsons ork. 12. Tomtarnas vaktparad (Kurt Noack). Sune Waldimirs orkester.
15.20 Medan vi väntar på klapparna. Underhållning för barn.
15.55 Den heliga natten, juloratorium av Hjalmar Gullberg med musik av Hilding Rosenberg Olof Widgren, uppläsning, Kerstin Torlind, sopran, Lorri Leil alt, Arne Ohlson, tenor, samt Leor Björker, Helge Nilsson och Eric Snedén, bas. Kammarkören och Radioorkestern. Dir.: Tonsättaren (Grammofon).
16.30 Väderlek.
16.40 Hos Skandinaviska föreningen i Rom.
17.00 Julbön i Uppsala domkyrka Predikan av domprost Algot Anderberg. Psalmer: 63: 8—13; 55: 4
17.45 När ljuset tändes i Nationalmuseum. Axel Gauffin berättar.
18.00 Dans kring granen.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek.
19.15 Fall julesnö! Sånger och visor om julen i arrangemang av Sven Sköld. Medv.: Ester Berggren och Sven Björk, sång, Alf Linder, orgel, Radiokören och Radioork. Dir.: Sven Sköld.
19.45 Utländsk horisont.
20.35 Juten kvällsmusik under medverkan av Eleonora Cullin, sång, Ann-Marie Fröier, piano, och Radioorkestern. Dir.: Sten Frykberg
21.00 På visit hos Elsa Nyblom. Anita Halldén, Alice Babs, Edward Persson, Douglas Hage och Nils Larsson.
21.40 Kompositioner för violin och piano spelade av Ander Neufeld och Richard Engländer. (Uppsala.)
22.05 »Skon som trigaren bar... Sivar Arnér har ordet.
22.20 Väderlek.
22.30 Jultomten i grammofonarkivet. Versvinjetter av Arne Juhlin.
23.55 Midnattsmässa i Mittenwald, Bayern. 1. Julevangeliun.. 2. Pastoralmässa F-dur för soli, kör och orkester (Anton Diabelli).

MÅNDAGEN DEN 25 DECEMBER

7.00 Julotta i Lunds domkyrka Predikan av domprost Nils Bolander. Psalmer: 55; 56: 1—6; 53
8.00 Väderlek.
8.10 Gudsfreden, en berättelse av Selma Lagerlöf. Uppläsning av Gerda Lundequist.
8.40 En glad ton.
9.30 Barnteatern: I härbärget. Julspel av Sis Fürst Kolstad i översättning av Britt G. Hallqvist Medv.: Radiotjänsts gosskör.
10.00 Grammofonkonsert. 1. Archangelo Corelli: Concerto grosso nr 8 g-moll (Julkonserten). Collegium musicum. Dir.: Hermann Diener. 2. Haydn: Oktett F-dur för två oboer, två klarinetter, två fagotter och två valthorn. Blåsensemble ur Wiens filharmoniska ork. 3. Mozart: Symfoni nr 41 C-dur K. 551. Wiens filharmoniska ork. Dir.: Bruno Walter.
11.00 Högmässa i Växjö domkyrka Predikan av biskop Elis Malmeström. Psalmer: 62: 5—7; 60: 1—3; 61: 1, 2; 53: 1—3; 55: 4.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Låtar från Dalarna. (Grammofon.)
12.55 Tidsignal.
13.00 Carl Nielsen: Stråkkvartett nr 1 f-moll op. 5. Kenneth Freiholtz och Allan Magnusson, violin, Henry Stenström, viola, och Guido Vecchi, violoncell. (Göteborg.)
13.30 Schack — en obotlig sjuka.
14.00 Enåkers barnkör sjunger. Dirigent: Herbert Ilar.
14.20 Det blev annorlunda. Några vardagsöden i närbild.
14.55 Violoncellkompositioner spelade av Gunnar Norrby. Vid flygeln: Tore Wiberg
15.10 Fridas visor. Småstadsbilder i ord och toner av Birger Sjöberg med scener av Gösta Sjöberg och orkesterarrangemang av Sven Sköld. Regi: Lars Madsén. Personer: Frida — Birgit Rosengren; Polis Edlund, Fridas far — Gunnar Olsson; Oscar Andersson, biträde i järnaffären — Hilding Gavle; Lundgren, boddräng — Nils Hultgren; Rådman — Sven Bergvall; Astrea, hans dotter — Fylgia Zadig; Brickmann, fotograf, ledare av S. F. S. Brödratoner — Olof Winnerstrand; Gyllberg, tenor, rådmans högra hand — Gösta Gustafsson; Floré, f. d. musiksergeant, musiklärare — John Norrman; Blomström, smed — Josua Bengtsson; Pudding, hjälpreda här och var i staden — Stig Olin; Fröken Glissander, danslärarinna — Hjördis Pettersson Dessutom medverkar Gösta Hådell, sång till gitarr, kvartetten Synkopen och Radioorkestern under ledning av Sven Sköld.
16.30 Väderlek.
16.40 För flickor och pojkar: Vers och visor av Britt G. Hallqvist med musik av Torsten Rantzén.
17.00 Farbror Sven & Co. Juldagsunderhållning för små och stora barn.
18.00 Grammofonmusik. 1. Den lille tomten (Willi Samariter). Frederick Hippmanns ork. 2. Helgdagskväll i timmerkojan (Scholander-Andersson). Harry Brandelius, sång. 3. Potpurri på jullekar. Kvartetten Synkopen, sång. Willard Ringstrands orkester. 4. Pastoral (Per Lundquist). Hovkapellet. Dir.: Stig Rybrant. 5. O helga natt (Adolphe Adam). Arne Ohlson, sång. Dir.: Ivar Hellman. 6. Blommornas vals ur »Nötknäpparsviten» (Tjajkovskij). The Philharmonia Orchestra. Dir.: Nicolai Malko). 7. Flutenreicher Ebro (Schumann-Geibel). Heinrich Schlusnus, sång. 8. Italiensk serenad G-dur (Hugo Wolf). Budapestkvartetten. 9. Geistliches Wiegenlied (Johannes Brahms). Kathleen Ferrier, sång. 10. Hebriderna, konsertuvertyr (Felix Mendelssohn) Wiens filharmoniska ork. Dir.: Wilhelm Furtwängler.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek.
19.15 Tal till utlandssvenskarna av ärkebiskop Yngve Brillioth. (Uppsala.)
19.30 Konsert av Göteborgs radioorkester .Dir.: Sixten Eckerberg
20.10 Bland bergfolk på Nya Guinea. Sten Bergman berättar.
20.30 Tjugo frågor. Stig Järrel Astrid Lindgren, Gallie Åkerhielm Kjell Stensson frågar och Per-Martin Hamberg svarar.
21.00 Pianokompositioner spelade av Robert Riefling. (Oslo.)
21.35 Hos svenska församlingen Helsingfors.
22.20 Väderlek.
22.30—23.00 Kabaretorkestern spelar under ledning av Åke Jelving

TISDAGEN DEN 26 DECEMBER

7.45 Helgdagsmorgon.
8.00 Väderlek.
8.10 Georg Funkquist läser ur en sagobok av Antoine de Saint-Exupéry.
8.30 Morgonmusik.
9.00 Kort och gott om tyngdkraften. John Tandberg berättar (Malmö.)
9.10 Gunnar Lundgrens kapell spelar italienskt.
9.40 Bondepraktika. Prof. Sigfrid Svensson.
10.00 Grammofonkonsert. 1. Rossini: Uvertyr till »Silkesstegen». BBC:s symfoniork. Dir.: Arturo Toscanini. 2. Grieg: Konsert a-moll för piano och orkester op. 16. Solist: Walter Gieseking. Medlemmar av Berlins statsoperaork. Dirigent: Hans Rosbaud. 3. Beethoven: Symfoni nr 8 F-dur op. 93. Bostons symfoniork. Dir.: Sergej Kussevitskij.
11.00 Gudstjänst i S:t Peterskyrkan. Predikan av pastor Herbert Lihndaker. Psalmer ur Metodistkyrkans psalmbok: 67; 229: 1; 225: 4; 34; 60: 1—3; 70: 6. (Sv. ps. 69; 28: 1; 224: 4; 21 50:1—3; 63: 15).
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Vägen till julottan, en berättelse av Jan Cep. Uppläsning av Erik Hell (Hälsingborg).
12.55 Tidsignal.
13.00 Solistprogram. Medv.: Alex Bernström, fagott, och Tor Ahlberg, piano.
13.30 Jan Fridegård återvänder till sin hembygd. Vid mikrofonen: Lars Madsén.
14.10 Norrköpings radioorkester. Dir.: Heinz Freudenthal.
15.00 En annans annandag. Underhållning av Günter Stiel.
15.40 Grammofonmusik. 1. Uvertyr till »Regementets dotter» (Donizetti). Berlinoperans ork. Dir.: Walter Lutze. 2. Brindisi ur »Hamlet» (Ambroise Thomas). Solist: Giuseppe Valdengo. Dir.: Alberto Erede. 3. Nocturne G-dur op. 37, nr 2 (Chopin). Arthur Rubinstein, piano. 4. Ah, quel giorno rammento ur »Semiramis» (Gioacchino Rossini). Solist: Ebbe Stignani. Dirigent: Armando La Rose Parodi. 5. Snöflingornas dans ur »Snöflickan» (Nikolaj Rimskij-Korsakov). The Philharmonia Orchestra. Dir.: Lawrance Collingwood. 6. Nu tändas tusen juleljus (Emmy Köhler). Barnkör ur Stockholms Folkskolors sångklasser. Dir.: Hugo Hammarström. 7. Pizzicati ur »Sylvia» (Delibes-Cramer). Tom Jenkins ork. 8. Oh, Dagmar, vals. Povl Wöldike, sång. Bror Kalles kapell. 9. Bjällerklang (Eric-Gösta). Harry Kullenborg, sång med barnkör och ork. 10. Beautiful love (Gillespie-Young-Egbert-Alstyne). Art Tatum, piano. 11. Jag drömmer om en julhemma (»White christmas»), foxtrot (Berlin-Karl-Lennart) Bertil Boo sång. Sven Arefeldts ork. 12. Der svenske flottisten ,marsch (Bennet-Scott). Accordion Clubs stora dragspelsorkester.
16.30 Väderlek.
16.40 Barnteatern: Pelle Svanslös äventyr för små och stora barn av Gösta Knutsson med musik av Erland von Koch Radiobearbetning och regi: Barbro Svinhufvud. (Repris.)
17.25 Om Vä och Skånes andra försvunna städer.
17.50 Pianisten Lili Kraus spelar Schubert. (Grammofon.)
18.00 Messias, oratorium av Georg Friedrich Händel. Första delen sänd från S:ta Clara kyrka. Medverkande: Signe Wernhagen, sopran, Lisa Tunell, alt, Gösta Bäckelin, tenor, Claes-Göran Stenhammar, bas, S:ta Clara förstärkta kyrkokör och S:ta Clara kyrkoorkester. Klaverstämma: Stig Ribbing. (Textbearbetning: Hugo Hammarström.) Vid orgeln: Martin Johanson. Dir.: Hugo Hammarström.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Familjeafton med pantlekar och upptåg.
20.00 Gammal dansmusik av Spelmanspojkarna. (Göteborg.)
20.20 Flykten till Egypten. Prof Torgny Säve-Söderbergh berättar (Uppsala.)
20.45 Tre valser. Operett av Paul Knepler och Armin Robinson Musik av Oscar Straus. Översättning: S. S. Wilson. Radiobearbetning och regi: Carl-Otto Sandgren. Dir.: Sten Frykberg. Personer: Fanny Pichler, dansös, Charlotte Pichler, operettsångerska och Franzi Jennings-Pichler, skådespelerska — Isa Quensel; Greve Rudolf Schwarzenegg, Greve Otto Schwarzenegg och Greve Ferdinand Schwarzenegg — Per Grundén; Baron Liebinger — Erik Rosén; Baronessan Liebinger — Birgitta Valberg; Josef Brunner, impressario — Gösta Lycke; Johann Brunner, hans son — Gunnar Björnstrand; Fru Zörngruber — Elsa Ebbesen; Alexander Jennings ,skådespelare — Folke Hamrin; Bellerose, balettmästare — Nils Ohlin; Filmdirektören — Lars Egge. Gäster, balettflickor, scenpersonal m. fl. Dessutom medverkar Radiokören och Radioork. Handlingen försiggår i Wien åren 1865, 1900 och 1935.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—24.00 Annandagsbal.

ONSDAGEN DEN 27 DECEMBER

6.15 På tröskeln. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Andliga sånger på grammofon.
7.00 Uppe med tuppen.
7.40 Morgonandakt. Överläraren Carl Löwenhjelm. (Uppsala.)
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.20 Vardagsmorgon. Olof Forsén.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet Dagens dikt. Därefter: Maikens Vogel spelar och sjunger. (Göteborg.)
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Engelsk jordbruksmekanisering. Föredrag av agronom Yngve Andersson. (Uppsala.)
12.55 Tidsignal.
13.00 Underhållningsmusik av Knut Hanssons ensemble. (Malmö.)
13.25—14.00 Norrländsk vintervardag.
16.30 Väderlek.
16.40 För flickor och pojkar: Caparen blir söderhavskung. Evert Ellman läser ur Gustaf-Adolf Nilssons bok.
17.00 Sång av Åke Stenwall. Vid flygeln: Tore Wiberg.
17.20 Reseminnen ur »Porträtt med bred ram» av Nils-Magnus Fulcke Uppläsning av författaren.

Danska programmet

SE SIDAN 4.

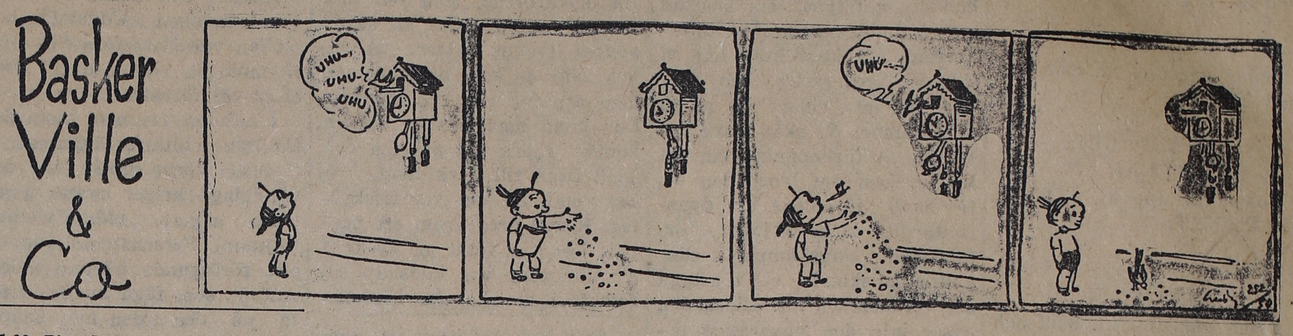

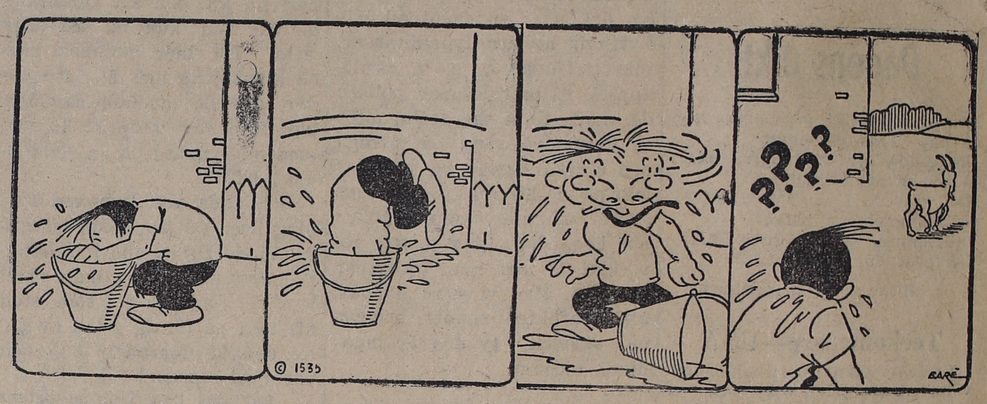

Bröderna Lindhjelm

Roman av Leonard Strömberg

(56)

TJUGONDE KAPITLET.

Uppgörelse.

När Gud låter straff komma för synd, så blir det bävan i hjärtat och ängslan i sinnet, och modet sviker gärna, och syndaren fattar sin litenhet. Så var det med brukspatron Lindhjelm. Han kände straffet komma, och han förnam även, att han böjdes därunder. Adéle hade skrivit ett långt brev till honom, meddelande honom icke blott huru det gått med Åke och om Ekströms försvinnande, ty Ekström hade rymt från bruket dagen efter uppträdet vid Brogård, utan även om Åkes besök vid Ryvik, och att hon själv och Åke helt och hållet stodo på farbror Valdemars sida i fråga om arvsangelägenheterna. Det var också mycket annat hon sade i det brevet, och detta var början av brukspatronens straff. Han kunde icke resa till Åbytorp för att göra klart för sina barn, hur mycket det komme att betyda för dem, om Valdemar skulle få sitt, och som han visste, att Åke var i goda händer, ängslades han icke för denne. Att Ekström rymt sin väg tyckte han var bra. Men det var andra ting, som han tänkte mera på och som plågade och oroade honom. När nu Åke varit till Ryvik och talat med släktingarna, så komme dessa att bli djärvare än förut, och så höllo alla hans planer för framtiden på att omkullkastas. Själva hans ängslan för öppen skandal var en del av hans straff.

Brukspatronen satt och tänkte på allt detta, då tjänsteflickan anmälde, att herrar önskade tala med honom. De voro i stora salongen. Helt sakta lade han ifrån sig breven, varmed han varit sysselsatt, och begav sig till salongen, sedan han kastat en mönstrande blick i spegeln. Han bugade sig artigt för sina gäster, av vilka han genast igenkände häradshövding Sundelius. Det var också denne som förde ordet.

"Herr brukspatron, vi ha kommit hit för att om möjligt med er uppnå en förståelse i de frågor jag sist avhandlade med er. För att det skulle gå lättare, reste jag denna gång icke ensam. Tillåt mig presentera dessa båda herrar för er, herr Rikard Alner, en vän till mig, herr Valdemar Lindhjelm, er bror."

Brukspatronen stod orörlig, och det kom en sjuklig blekhet över hans ansikte. Det var över tjugo år sedan han sist såg sin bror, ty vid sina besök i England hade han aldrig vågat sig ut till Higcastle. Han hade fruktat för ett möte med brodern. Nu stod denne dock framför honom. Varför satt han icke tryggt på sin nya förvisningsort? Huru hade han kommit ut? Det var omöjligt för brukspatronen att säga ett ord, men med ett litet leende på sina läppar steg Valdemar närmare och räckte brodern sin hand.

"Min bror Linder", sade han, och rösten darrade litet, "är du icke glad, att jag kommit tillbaka? Jag är villig att låta det gångna vara glömt, och vi kunna bli vänner ännu".

Men brukspatronen var icke hågad att närma sig. Han drog sig i stället något tillbaka och såg utmanande på sina gäster.

"Det förundrar mig, att mina herrar komma på detta sätt. Inte är jag så barnslig, att jag utan vidare skulle erkänna en främling såsom min bror. Var har min herre bevisen för att han är min bror?"

Valdemar Lindhjelm log, men det låg en hjärtskärande sorg i leendet.

"Herr brukspatron vill ha bevis. Ja, det kan ju så vara, och likväl behövs inga sådana. Jag är igenkänd och blir nog också erkänd snart nog. Jag hoppades, att vi skulle kunna komma överens och uppgöra vårt mellanhavande i frid men det ser nu icke mycket hoppfullt ut. Det är därför bäst, att häradshövding Sundelius för min talan."

"Som mina herrar behagar. Kanske herr häradshövdingen då vill göra mig bätre underrättad om avsikten med detta besök."

"Gärna, herr brukspatron, och jag skall göra det så kort och direkt som möjligt. Er herr bror, vilken när som helst och med största lätthet kan bevisa sin identitet, fordrar av er att utfå arvet efter sina föräldrar, och om ni icke i all vänlighet vill komma till uppgörelse, så börja vi omedelbart rättegång mot er. Vi ha allting fullkomligt klart, till och med vittnesmålen från herrar Dalrymple och Herbert i England, vilka erkänna, att ni årligen till herr Dalrymple betalat en summa för att er bror skulle hållas i förvar på asylen vid Higcastle. Ni fattar, att vårt besök här i dag är av vänligaste beskaffenhet, och att ni borde vara er bror tacksam för det."

"Och vilka äro de vänskapliga fordringarna, min herre?"

"Om ni läser igenom er fars testamente, så vet ni, vad som tillfaller en bror, ifall ni eljes glömt det. Att han fordrar blott detta är mycket vänligt av honom, ty han kunde kräva mycket mera, sedan ni under så många år dragit inkomsterna från hans egendom".

Brukspatronen skrattade.

"Att fordra är ganska lätt, och att hota går väl också an, men att lyckas, det är en annan sak."

"Ja, så är det, men vi äro fullkomligt på den säkra sidan. En annan sak: har herr brukspatron någonsin ägnat en tanke åt vad straff det kan bringa att under många år hålla en person inspärrad på dårhus, eller vad det kan kosta att göra hemgång hos en annan och bortföra honom för att hålla honom i fångenskap, såsom ni gjorde med er bror för några veckor sedan?"

"Vad anklagar ni mig för, min herre?"

"Just vad jag säger."

"Hur kan ni vara så barnslig? Jag har ju inte ens vetat, var min bror bott."

"Jo det har ni, och den där Ekström, som gick edra ärenden, har blivit häktad, icke direkt för den tjänst han gjorde er, men för att han knivhögg er son, och han bekänner nog sanningen, då han begriper, hur mycket det eljes gäller för honom. Men nu skola vi inte taga er dyrbara tid längre i anspråk. Vi ha gjort vårt erbjudande, och ni har vägrat att lyssna till det."

Brukspatronen var förståndig nog att inse, att han icke kunde undkomma, och en rättegång tyckte han alls icke om. Han ville dock icke giva vika genast, ty självviskheten hos honom var för stor.

"Nåja", sade han, "om jag nu erkänner släktskapen och allt det där, hur skulle det då vara, om jag gåve min bror nog att leva av på ett blygsamt sätt för återstoden av hans liv, ett årligt underhåll, om han så önskar. Då behöva vi icke bråka på något sätt."

"Min herre, här är icke fråga om att ni skall giva någonting, utan att ni skall lämna ifrån er, vad som icke hör er till.

"Ja hör det, och ni får väl gå till domstol med mig då."

"Som ni behagar".

Rikard hade ännu icke sagt ett ord, och Valdemar hade också hållit sig stilla. Men nu var det Rikard, som talade.

"När ni var hos min bror Erik i H. och försökte få reda på var vi bodde, erkände ni utan tvekan er släktskap med min syster. Om ni inte gjort det, så hade det i alla fall varit ett vittne mindre mot er. Men att ni är så förstockad, att ni inte kan fatta välmeningen i min svågers erbjudande att uppgöra på detta sätt, kan jag inte förstå".

"Ni har inte med det här att göra."

"Nej, inte mycket".

"Kom mina herrar", yttrade häradshövdingen. Men då gjorde brukspatronen åter invändningar.

"Varför göra dylika invändningar, herr brukspatron? Ni vinner av oss inte det minsta utan genom att låta rättvisa ske."

Så måste han då giva sig och lovade att möta broderns ombud när helst så fordrades, och Åbytorp skulle genast övergå i dennes ägo. Bittert var det, men det fanns ingen möjlighet att komma undan. Det var häradshövdingen som nu bestämde, när de åter skulle sammanträffa, och då skulle alla handlingar vara klara och det hela avslutas i frid. Så bjödo de farväl. Valdemar var litet osäker. Skulle han än en gång räcka sin broder handen, eller skulle han gå ändå?

(Forts.)